STEZICE

Št.: 65

2018/2019

OŠ II MURSKA SOBOTA

Dragi bralci in bralke Stezic!

Nova številka Stezic je spet tukaj. Veseli smo, da učenci in učenke OŠ II Murska Sobota vsako leto z veseljem delijo svoja ustvarjanja v našem šolskem literarnem glasilu. Letošnje glasilo nosi naslov *Tü smo doma,* saj v tem letu obeležujemo Prekmurci prav poseben dogodek – 100 let priključitve Prekmurja k matični domovini. In ker je domovina samo ena in edina, jo moramo še posebej čuvati in varovati, saj jo lahko hitro izgubimo, nazaj pa težko dobimo.

Z besedo stezica poimenujemo majhno preprosto pot. Vsaka pot pa vodi nekam. Preko naših Stezic bomo tokrat popeljali vaša ustvarjanja in domišljijo v najlepši spomin.

V glasilu boste našli različne literarne prispevke – od pesmic, krajših zgodbic, ugank, premetank pa vse do daljših zgodb. Bogato vsebino glasila pa dopolnjujejo tudi številni likovni izdelki – risbice.

Verjamem, da je marsikomu šola kdaj odveč, saj narekuje nek ritem in obveznosti ter odvzema proste dni. Kljub vsemu pa znanje in prijatelji, ki jih tukaj osvojite in dobite, ostanejo za zmeraj.

In tako bo za zmeraj ostalo tudi naše šolsko literarno glasilo. Naj vam popestri brezskrbne počitniške dni.

Prijetno branje.

mentorica šolskega glasila: Sabina Oletič

PREKMURJE

PREPROSTO

Zoja Horvat, 8. b

BILO JE NEKOČ …

To je pravljica o dobrih ljudeh, ki so nekoč živeli na prelepem otoku pri Muri, v krajih, ki jih obkrožajo številni jarki, zrasli ponekod z drevjem, a močvirni, da ne more nihče prek njih, drugi pa še polni vode, podobni majhnim jezerom. To so kraji, kjer potihne šumenje Mure samo v najhujši zimi, kraji, kjer pojo ptice od najbolj zgodnje pomladi in kraji, kjer sije sonce tako čudovito kakor skoraj nikjer na svetu … *(Miško Kranjec, Povest o dobrih ljudeh, str. 327)*

Nastja Zonik Drk, 1. b

Tü smo doma

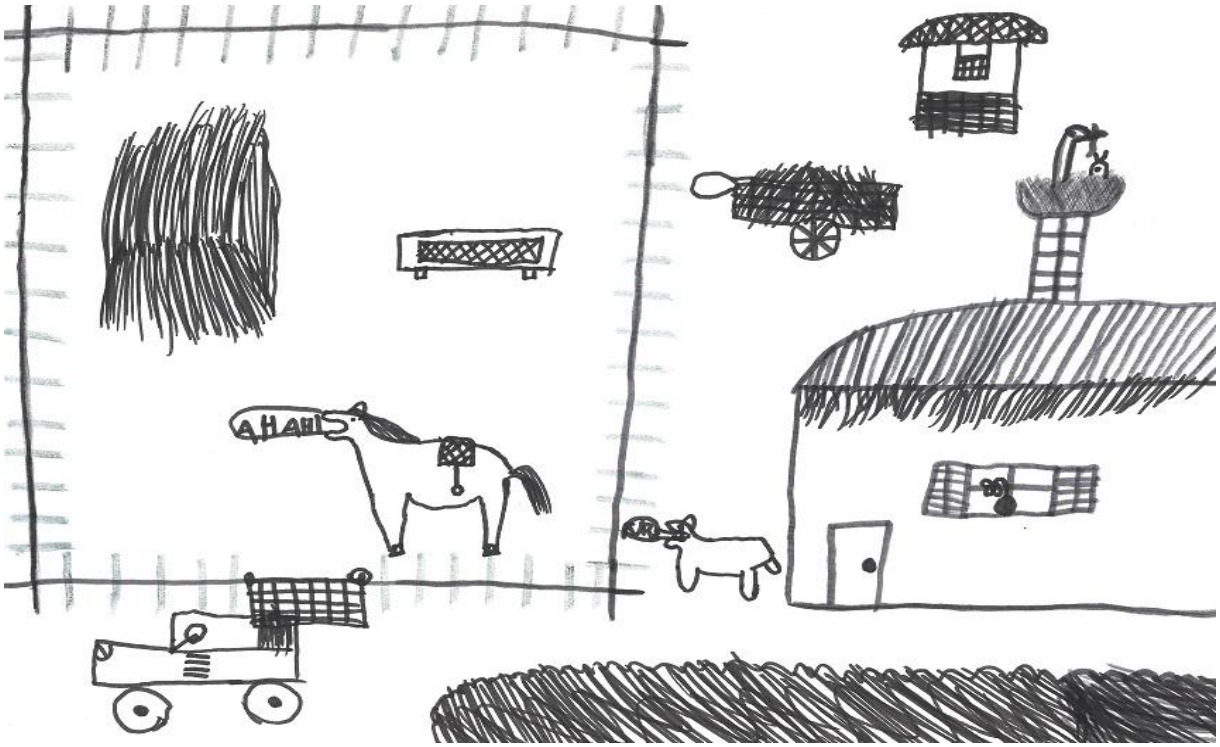

Abel Kovač, 1. b

Katja Litrop, 1. b

Jaša Kalamar Kovačič, 1. b

Jure Sobočan, 1. b

Eva Horvat, 1. b

Noemi Kuhar, 1. b

Lian Vrtarič, 1. b

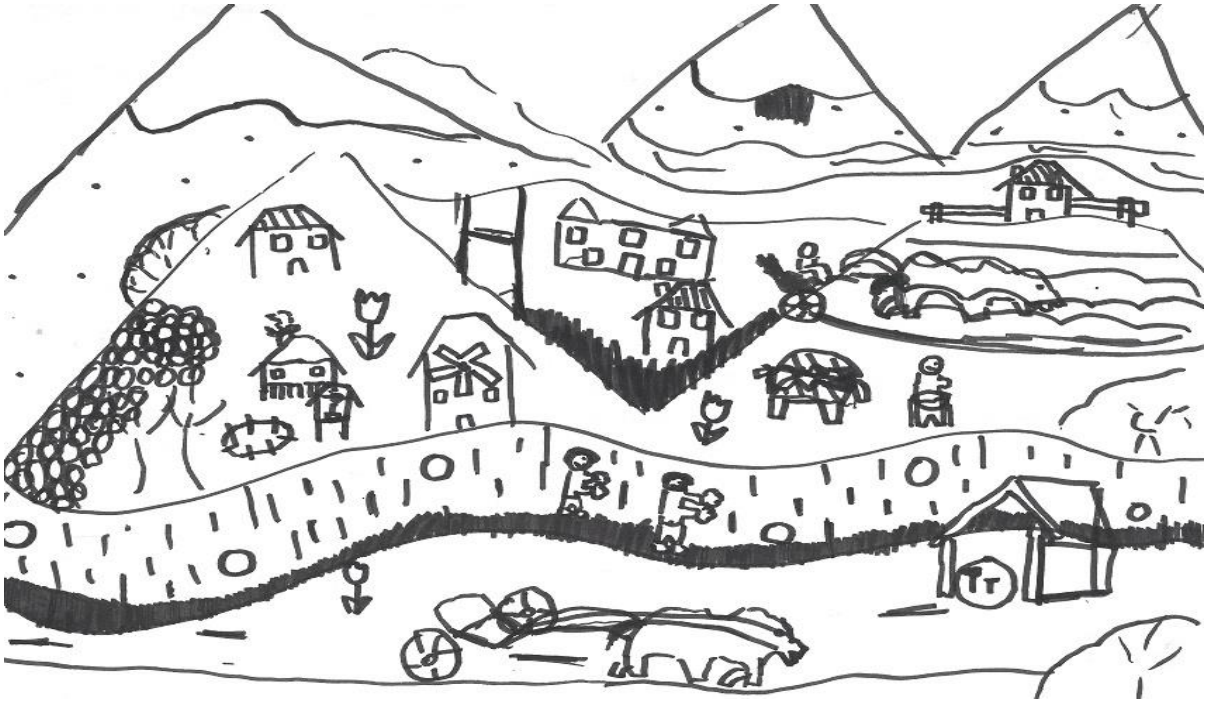

Siddarth Kar Dcosta, 1. b

Alja Škafar, 1. b

Neža Bencik, 1. b

Prekmurje v srcu 1. a

Učenci so ob besedi Prekmurje pomislili na več stvari.

Učenci 1. a

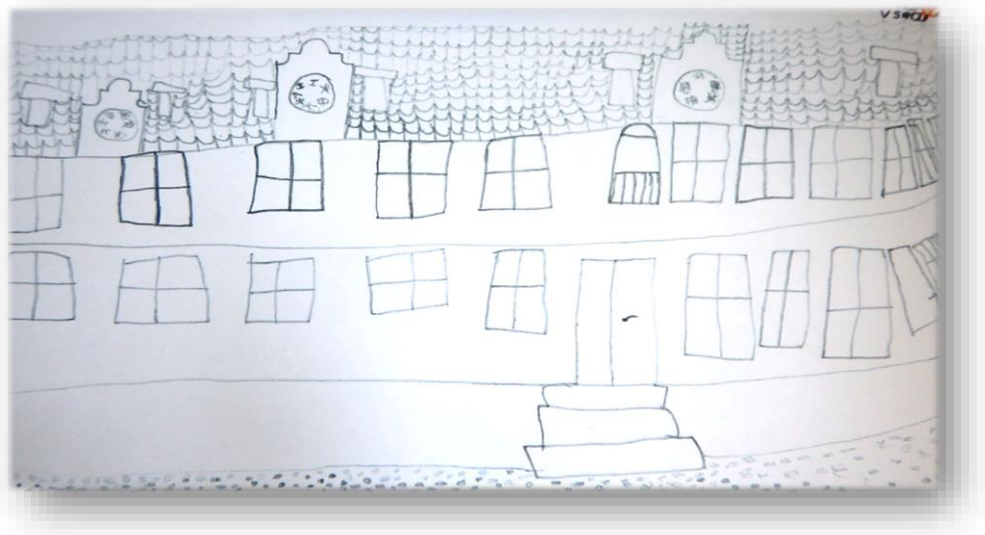

PRIJATEL.
1875

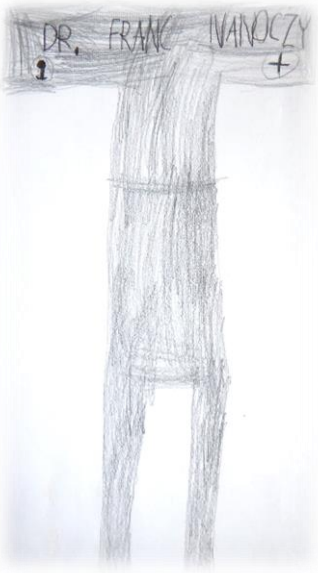
DR. FRANC IVANOCZY

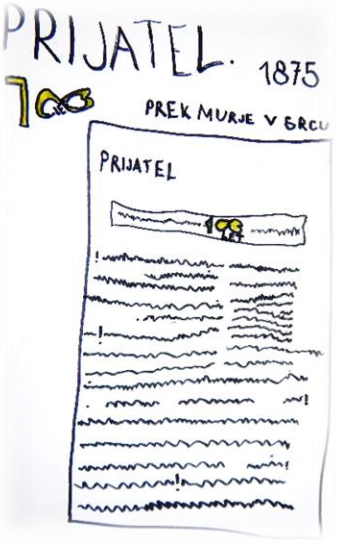
PRIJATEL. 1875
PREKMURJE V SRCU
PRIJATEL

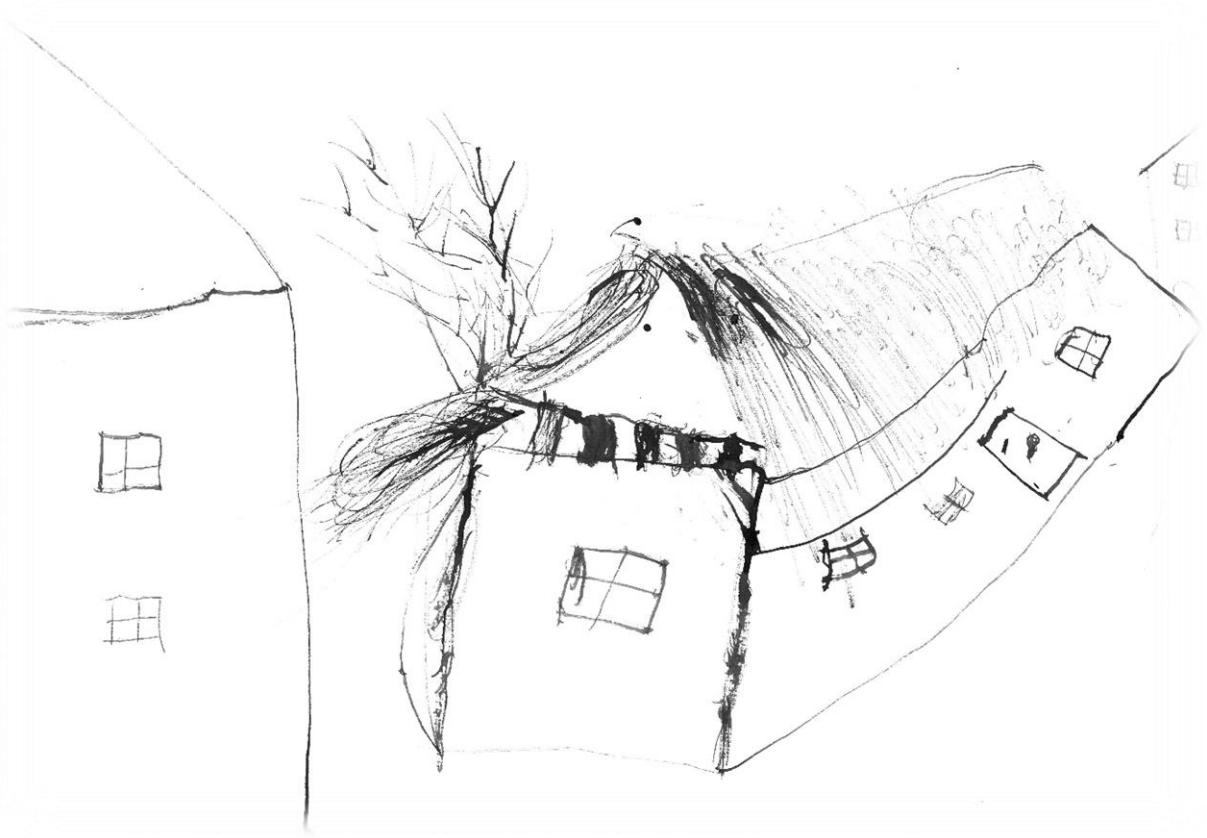

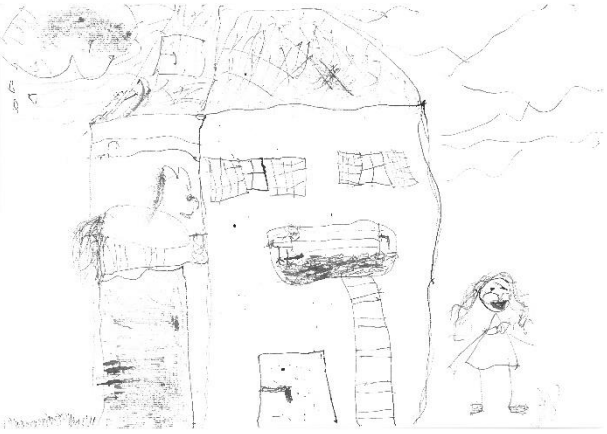

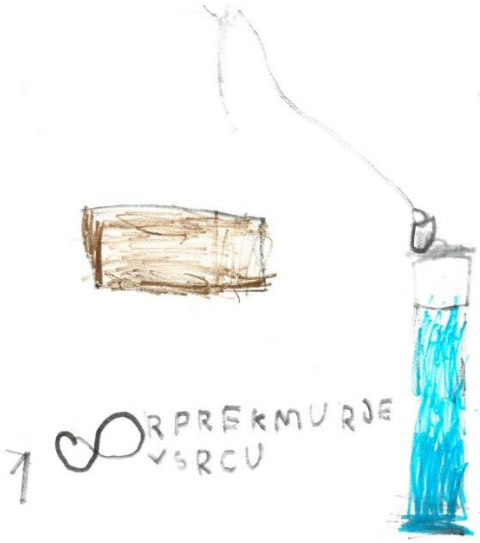

PREKMURJE V SRCU UČENK IN UČENCEV 1. C.

IZABELA, EMANUEL, GAL, KLARA, LAN, NIKO, SANJA, TIAN IN TIM

PREKMURJE

ROMANTIČNO

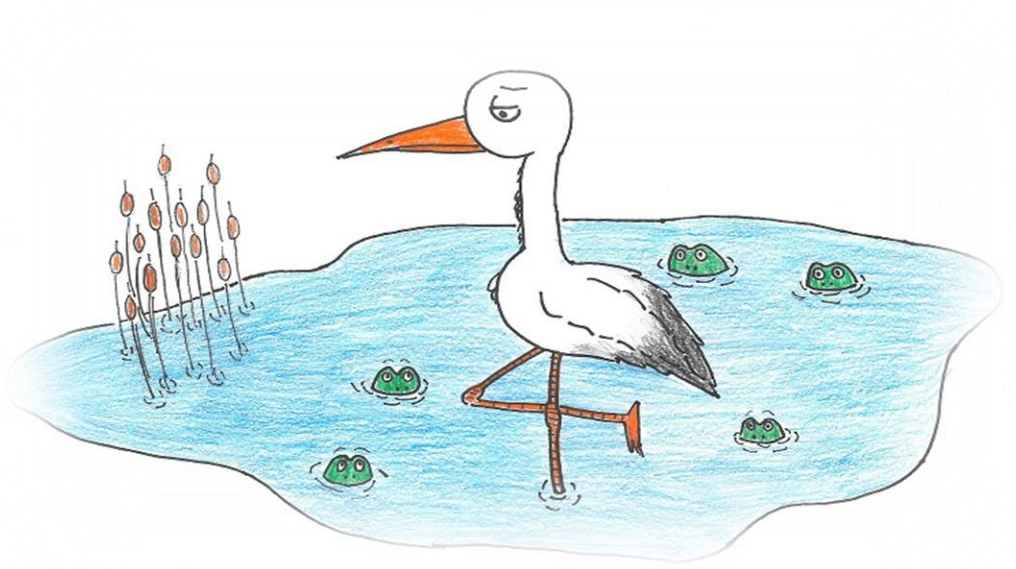

Enej Kuzma, 7. c

Matic Hriberšek, 2. a

KVIZ

VPRAŠANJA

1. Kdo je napovedal, da bo Prekmurje republika?
2. Kdaj je Vilmoš Tkalec napovedal, da bo Prekmurje postalo republika?
3. Kaj bi se zgodilo, če ne bi bilo Vilmoša Tkalca?
4. Na kateri balkon je prišel Vilmoš Tkalec?
5. Kako se je včasih imenoval hotel Zvezda?
6. Koga je razveselil Vilmoš Tkalec?

ODGOVORI

1. Da bo Prekmurje republika, je napovedal Vilmoš Tkalec.
2. To je napovedal 29. maja, leta 1919.
3. Če ne bi bilo Vilmoša Tkalca, bi bili Madžari.
4. Prišel je na balkon hotela Dobraj.
5. Hotel Zvezda se je včasih imenoval hotel Dobraj.
6. Vilmoš Tkalec je razveselil Prekmurce, ker je napovedal, da bo Prekmurje republika.

Miha Gomiunik, 2. a
Mila Čarni, 2. a
Klara Jerič, 2. a

Rime

Vilmoš Tkalec je bil zmagovalec.
Pridrvel je kot strela na balkon hotela.
Mursko republiko je razglasil in ljudi razveselil.

Maja Jančar, 2. a
Klara Šabjan, 2. a

100 let priključitve Prekmurja k matični domovini

Vilmoš Tkalec se je rodil 8. januarja 1894. Bil je vojak, učitelj in politik. Vilmoš Tkalec je na balkonu hotela Dobraj razglasil Mursko republiko. Brez naših pogumnih vojakov in drugih pomembnih ljudi bi bili vsi tukaj Madžari.

Niko Benčec, 2. a
Taj Jančič, 2. a

Vilmoš Tkalec je bil zmagovalec. Pet dni smo bili samostojna država. Potem je bila druga svetovna vojna. Zaradi Vilmoša Tkalca smo Prekmurci.

Ajda Maučec, 2. a
Špela Kantar, 2. a

Vilmoš Tkalec je bil zmagovalec. Razglasil je Mursko republiko. Bil je vojak in včasih pedagog. Vsi so mu ploskali.

Blaž Vinkovič, 2. a
Maj Dominko, 2. a

Vilmoš Tkalec je pet dni zavaroval Prekmurje. Bil je vojak in je kot oblak priletel na balkon.

Bor Cvetko, 2. a
Zal Šiftar, 2. a

Rime so zabavne, zato smo zrimali kar nekaj ugank. Najdete rešitve? Poskusite. Če pa ne bo šlo, pa le pokukajte v njih.

Velika bela ptica,
peruti črne ima,
z žabami pa rada,
se večkrat posladka.
(aljkrotš)

Iz gline ustvarja,
vreteno poganja,
izdelke posuši,
nato pa jih v peč spusti.
(račnol)

Majhna okna ima,
jo streha slamnata krasi,
na njenem dimniku
pa štorklja sedi.
(ačarpmic)

Če našo videti želiš ravnico
in slišati to prekmursko ravnico,
se v toplicah sprostiti,
vas lončarsko in
energijske točke obiskati,
moraš v _____ pripotovati.

Z več plasti zgrajena,
vsaka plast bo bogato obložena,
z veliko truda ustvarjena,
sladica sladka prekmurska je ta.

(acinabig aksrumkerp)

Učenci 2. b

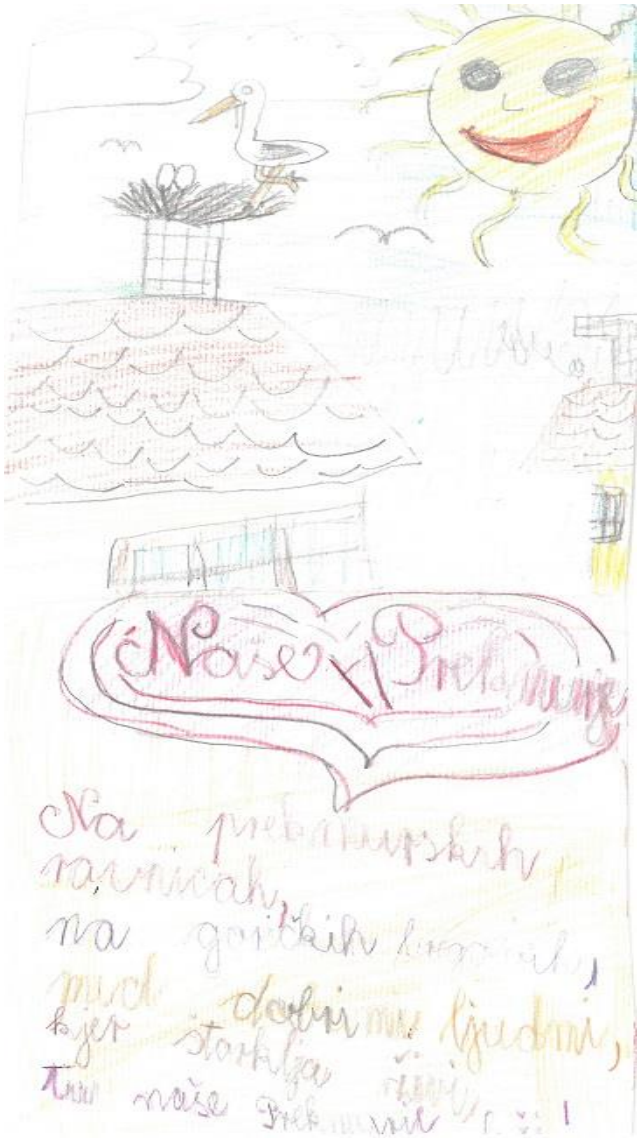

Na prekmurskih ravnicah,
na goričkih bregovih,
med dobrimi ljudmi,
kjer štorklja živi,
naše Prekmurje leži.

Minna Gibčar Marič, 2. b

PREKMURJE

EDINSTVENO

Nina Forjan, 8. b

NAŠA PESEM

Mi smo 3. a,
ki sigdar dosti fsega reči zna,
fčasih pa se ka zgodi,
ka nej dobro za lidi,
pa poslűšajte me fsi:
dvere san zapejro,
pa cveke san pobejro,
lestvica se podrla,
da se je moja žena drla.
Obűl san se bakanče,
pa bejžo mimo kače,
kera je ščela moje lače.
Ednouk skočo san v vodou,
pa se fejst zalejo z njou,
nešče me je čűdno gledo,
mene pa fest sram bilo.
Fsi so vö z vode odišli ,
pa me gledali grdou.
Tou je krajček našoga leta,
v prekmurščini pisati
prava je raketa,
pa nišče naj se ne fpleta.

Učenci 3. a

TÜ SAN DOMA

Dober den,
sakši den!
Poslüjšajte, zaj van pa ge neka poven.
Po našon varaši vozi Sobočanec,
v grabi sidi nekši Indijanec.
Mimo prpela še avto,
keri šiba v bauto.
Prejk ceste je bejžo zavec,
skoro me je vdžo v palec.
Na stouci san zaspo,
te pa še senjo:
zgrabo san orko,
v rokaj je mejla motorko,
še copat mi je vujšo,
isko san ga z düjšo.
Senjo san še kravo,
štera je gejla rdžavo travo.
Küjpo san si džabočni kiflen,
pa san skočo na biciklen.
Pelo san se na igrišče,
poulek je bilou smetišče.
Skoro san ta spadno,
pa si koleno doj oudro.
Pri nas teče Mura,
vöne lejče pura.
Vujšla je v klejt,
ka je iskala posvejt.
Posvejt je vgasno,
ge san pa v smej prasno.

Učenci 3. b

Naše Prekmurje

V našoj maloj vese,
lepou se nan godij,
štorkle lejtajo prejk njiv,
kokout nas prebidij.

Möra globoka je voda,
prejk nje vozi stare brout,
lesene mlin nan mele žito,
da hitra vouda ga vrtij.

Lidge delajo na njivaj,
fse pridelajo samij,
si pomagajo med sebof,
delo vse jih veselij.

Večer se večkrat čüje
pevcof nežni glas,
harmonika nan igra,
jo spremla lončeni bas.

Radi tü živijmo,
življenje lejpo je,
ponosni smo na sebe,
na naše Prekmurje.

Učenci 3. c

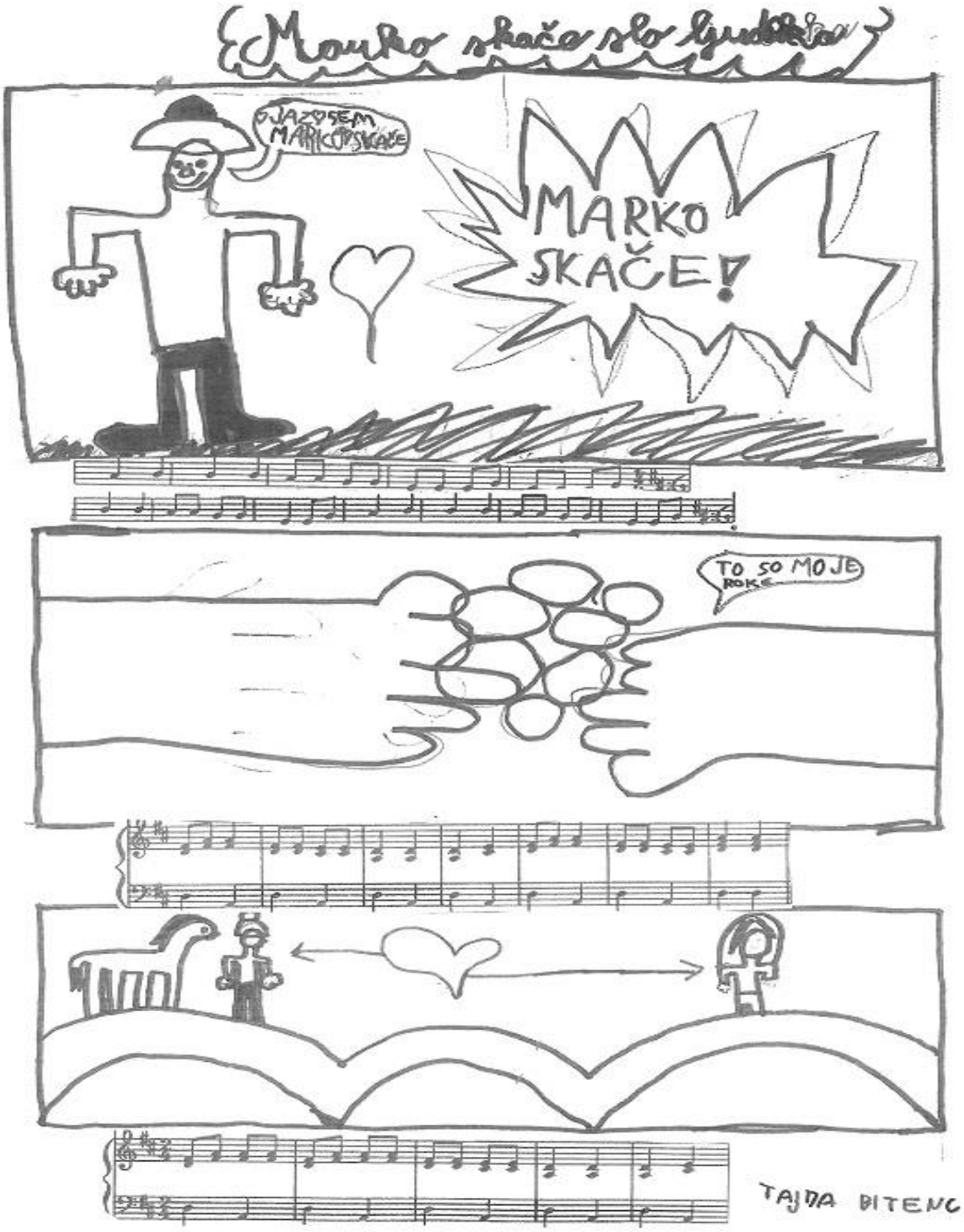

Tajda Bitenc, 3. a

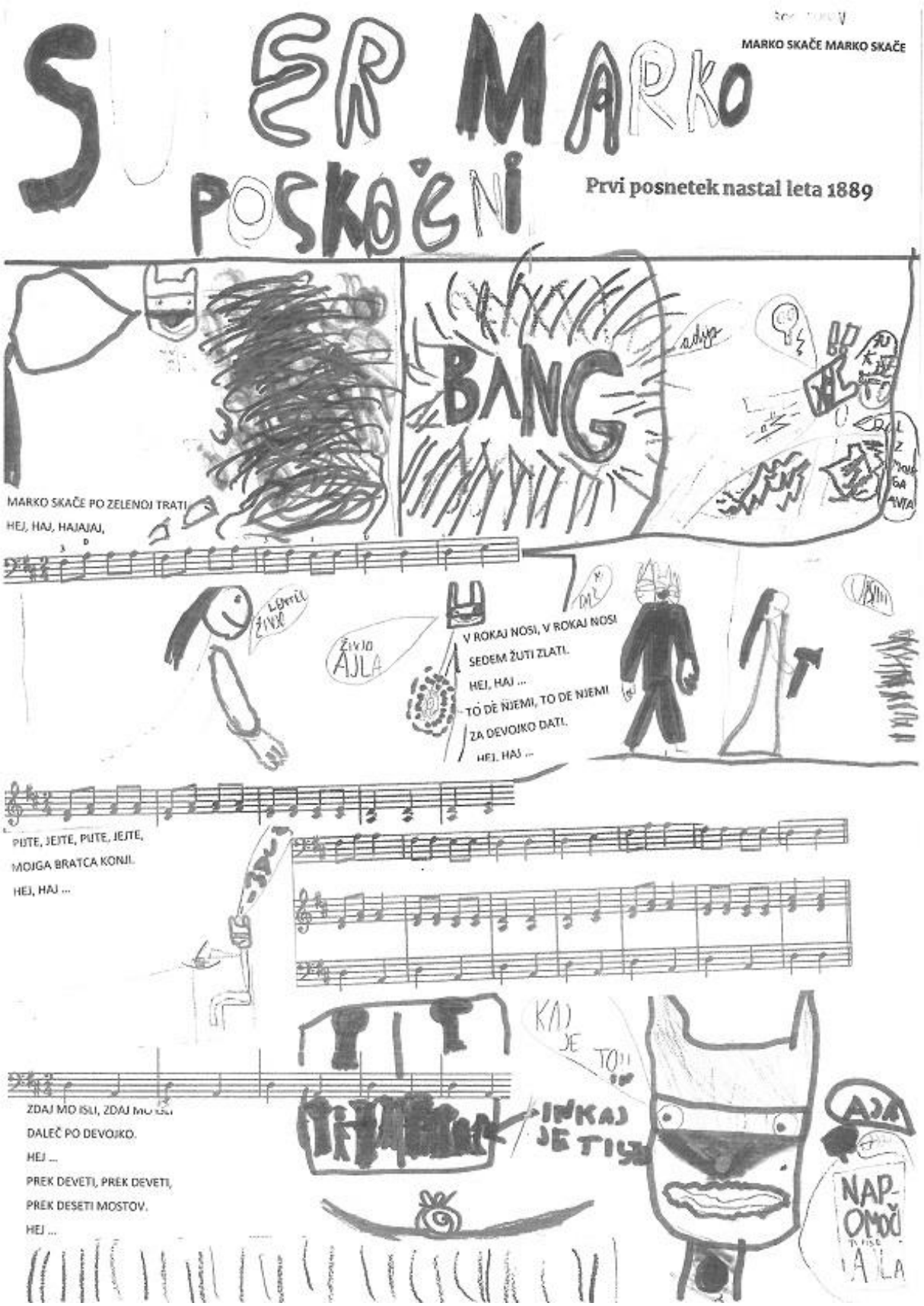

Rok Temlin, 3. b

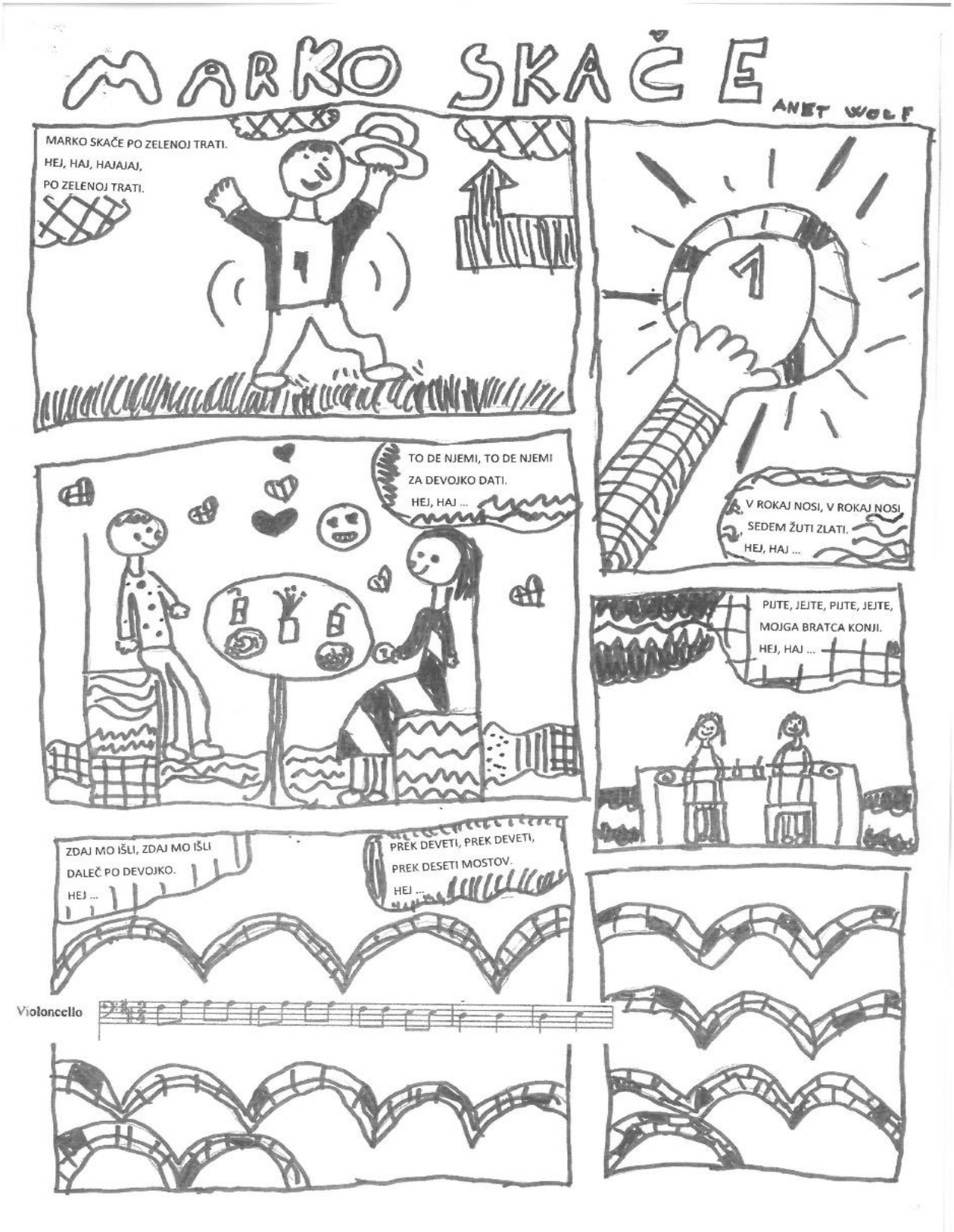
MARKO SKAČE
ANET WOLF
MARKO SKAČE PO ZELENOJ TRATI.
HEJ, HAJ, HAJAJAJ,
PO ZELENOJ TRATI.
TO DE NJEMI, TO DE NJEMI
ZA DEVOJKO DATI.
HEJ, HAJ ...
V ROKAJ NOSI, V ROKAJ NOSI,
SEDEM ŽUTI ZLATI.
HEJ, HAJ ...
PIJTE, JEJTE, PIJTE, JEJTE,
MOJGA BRATCA KONJI.
HEJ, HAJ ...
ZDAJ MO IŠLI, ZDAJ MO IŠLI
DALEČ PO DEVOJKO.
HEJ ...
PREK DEVETI, PREK DEVETI,
PREK DESETI MOSTOV.
HEJ ...
Violoncello

Anet Wolf, 3. b

Maddy Gibičar Marič, 3. b

Niko Glavica, 3. b

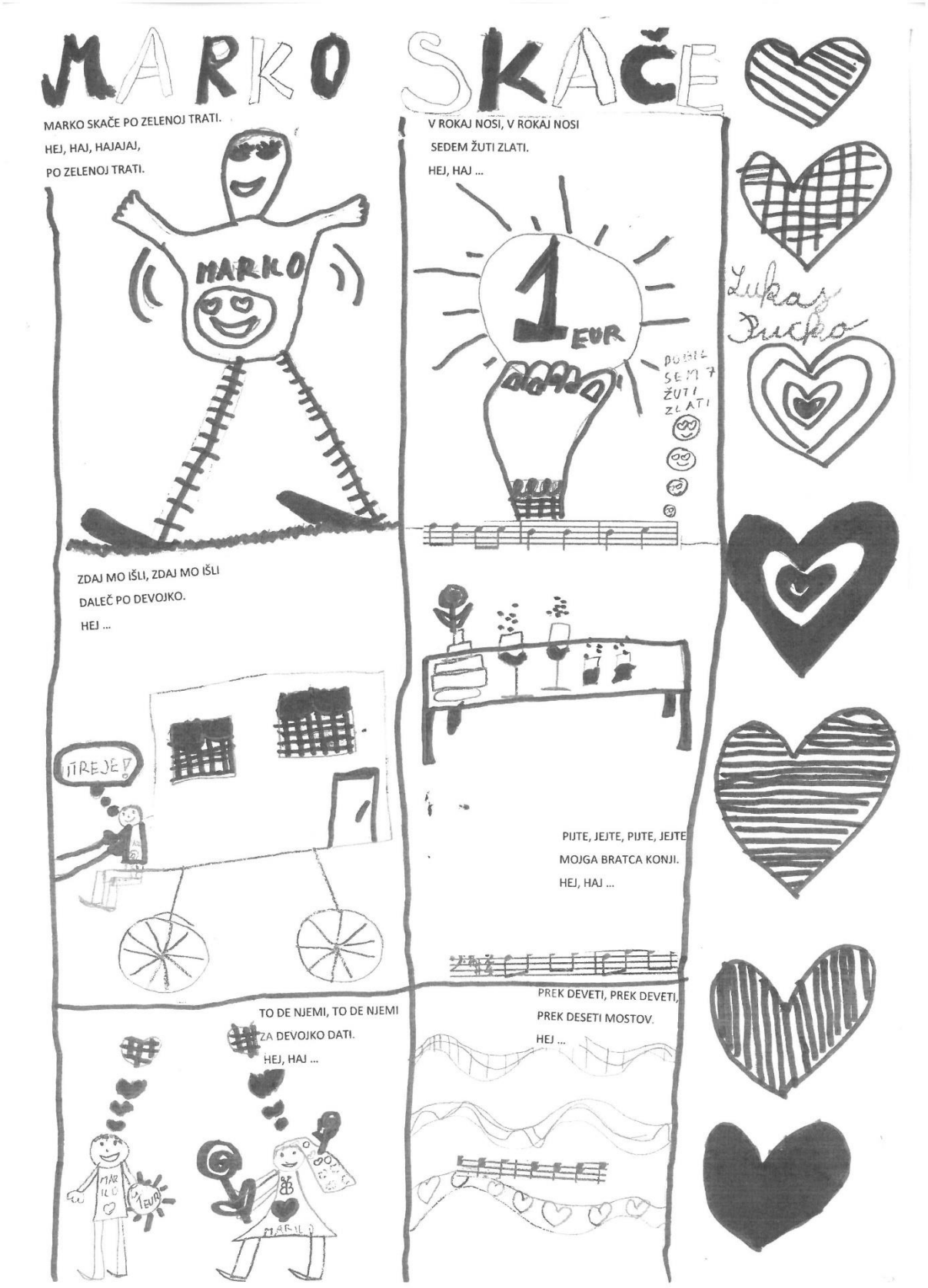

Lukas Pucko, 3. b

PREKMURJE

KORISTNO

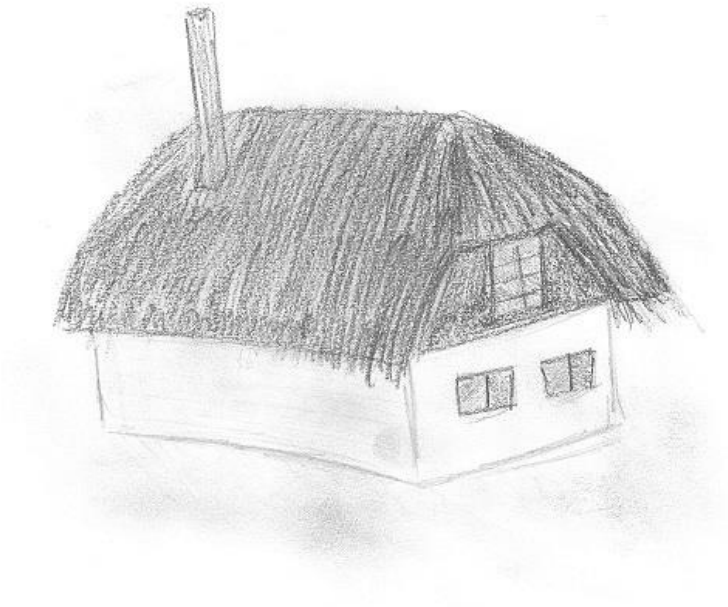

Nina Forjan, 8. b

PREKMURJE

Moja domovina najboljša je,
saj zame prva in edina je.
Čeprav preveč ravna je,
za to vseeno mi je.

Kaj o tebi govorijo?
Da najlepša si,
tu polno zanimivih in dobrih je jedi.
Tu so še reka, brod in večja mesta,
gorice, ravnice, hribi in še marsikaj.
Vse, kar si želiš, v naši Soboti dobiš.

Jaša Nusdorfer, 4. a

Jaz živim v mojem prelepem mestu,
to je Murska Sobota.
Tu imamo toplice in zelene gorice.
Imamo različna mesta in vasi,
imamo dobre prekmurske jedi,
to so gibanca, bograč in bujta repa.

Žiga Cipot, 4. a

V Prekmurju je Murska Sobota,
v njej pa moja ulica,
v tej ulici je blok,
zasliši se vsakič POK,
ko jaz grem na sprehod.
Iz bloka grem na Muro
in tam peš grem eno turo.
Ko peljem se domov,
kupim še sol.
Nimamo le reke,
imamo tudi breg,
ko nanj pogledam,
gorice zagledam.
To je moja domovina,
polna vina in še marsičesa.

Patrik Flegar, 4. a

Sem v Murski Soboti,
ki je veliko mesto,
tu imamo še lepo cesto,
pa gorice in toplice.
Imamo bloke in pridne otroke,
imamo reke in zanimive opeke.

Mitja Flisar, 4. a

Danes smo Slovenija, lepa in zelena,
kjer se pogovarjamo po prekmursko.
V mestu imamo knjižnico,
v Moravskih Toplicah kopališča,
okoli Lendave pa lepa sprehajališča.
Pridi v gorice »koštat« vino,
pa v naše »šume« iskat gobe
ali pa pridi samo na sprehode.

Luka Kopun, 4. a

Jaz v Murski Soboti nič ne vem.
Sto besed narobe povem.
ENA beseda je Murska Sobota.
DRUGA je reka Mura.
TRI je država.
ŠTIRI smo ljudje.
PET je naša šola.
No, nekaj pa jih le poznam.

Cemel Pezić, 4. a

V Prekmurju je moja Vrtna ulica.
Tu je zelena trava kakor havana.
Tam dolga je cesta, ki vodi prek mesta.
V parku letijo ptice golobice.
Tu najdeš srečo, radost in mladost.

Lija Žalig, 4. a

Nej si velko, nej si malo,
Točno takšo ka trbej.
Ti si moje, ge san tvoja,
tü najdeš fse, ka ščeš.
Tü san ge doma.

Sara Mohar, 4. a

Na sredini glave kurje,
se nahaja moje Prekmurje.
Ko k nam te pripelje vlak,
na krožniku dobil boš mak.
V naših krajih je kraljica,
okusna prekmurska gibanica.
Kadar hitro teče ura,
pomiri te reka Mura.
Ko buč je polno polje,
iz njih nastane bučno olje.
Zato si vzami čas in obišči nas.

Martina Tanacek, 4. a

Jaz pa živim v svojem lepem mestecu.
Zelo je velik in prisrčen, lep in rožnat.
Rad ga imam, ker je del mene.
Blizu teče velika reka Mura,
ki prva in edina zame je.

David Lajnšček, 4. a

Pridi v Slovenijo,
saj tu najlepši kraji so.
V Prekmurju pa je zelo lepo.
Tu najdeš tudi mlin na Muri,
ki je star več kot sto.

David Jančar, 4. a

Moj domači kraj je res velik in bogat.
Tam nekje za stavbami vidim reko Muro,
ko vdihnem svež zrak, se na pot po Murski Soboti podam.
Ena, dve in tri, pridi v Mursko Soboto tudi ti.

Sara Ivetič Cör, 4. a

Prekmurje je lepo, Slovenci smo prijazni.
Ena, dve, tri naša miška že hiti.
Štiri, pet in šest naš Tim je tukaj spet.
Svit hiti na morje, jaz pa na potep.
Svet svet svet je naš planet.

Val Hozjan, 4. a

Slovenija in Prekmurje sta kot eno.
Murska Sobota je naša,
in svet je naš planet,
Skupaj zmoremo vse in spet.

Ana Ivanič, 4. a

Naša domača pokrajina je Prekmurje,
tu je moja Sobota, kjer jaz živim,
in nikoli je na zapustim.

Lana Šipoš, 4. a

Jaz o Murski Soboti nič ne vem.
Narobe – jaz o njej že dosti vem.
ENA – nekoč Slovenka tam bila ni nobena.
DVE – Sobota je bila Madžarska.
TRI – k Sloveniji zraven smo prišli.
ŠTIRI – narečni jezik smo dobili.
In za konec PET – v Sloveniji živimo že 100 let.

Mitja Litrop, 4. a

Prekmurje je del Slovenije. V njem leži Murska Sobota. Reka Mura teče kot biser. Ena, dve, tri na mizi pa že gibanica stoji.

Alja Horvat, 4. a

Moj kraj je dobra stvar.
Ko greš na ulico, rabiš s sabo kulico.
Popiješ čaj in greš v mesto, kjer je vse naj naj.
Ko ura odbije polnoč, se novi dan rodi.
Murska Sobota nima gora, ima pa svoj mali raj – njive, polja in ravnice, toplice in gorice.
Tu sveži zrak je kot zrcalo,
najboljša jed pa je repa,
ampak ne tista iz ušesa.
Bujta repa je ta prava jed,
okusna je kot sladoled.

Matevž Klemenčič, 4. a

Radi imamo Prekmurje, ki je zeleno.
Še lepše pa je moje mesto – Murska Sobota,
tu kraljuje najboljši nogometni klub, ki se imenuje Mura.
Ena je kot zelena, pet pa je mali met,
za pusta jemo tu bujto repo,
toplice pa so kot stopnice.
Jaz pa sem četrošolec Tijan.

Tijan Žökš, 4. a

Moj domači kraj res je velik in bogat. Tu gnezdijo naše štorklje.
Kadar grem v šolo, vidim avte, ki hitijo in drvijo.
Potem pa vidim tu papir in tam papir in si rečem: »Kako grozna je narava!«
Popoldan grem do reke Mure, kjer se usedem in si rečem:«Kako lepa je narava, če le ni onesnažena!«
Zjutraj se odpravim na polje po buče dobre.
Ko pa pridem tja, rečem:«Kako diši svež zrak!«

Luna Bobič, 4. a

Prekmurje je lepo za ogled.
Čeprav sem tu tujec,
se počutim kot doma.
Zelo mi je lepa njihova pokrajina,
njihovi potoki, reke in polja.
To je lepota za moje oči,
tu nikoli nimam slabe noči,
zato se še raje učim.

Filip Gvozden, 4. b

Prekmurje lejpo je,
tü smo mij Prekmuci doma.
Mamo fse, ka nucamo,
zato se radi hvalimo,
ka prijazni smo.

Timi Koša, 4. b

Prekmurje je zakon.
Travnik, polje – zelo lepo okolje.
Prekmurje je lepa dežela,
Kaj si želiš,
česar v Prekmurju ne dobiš?
Reke, potoki, različna naselja,
tu se rodijo različna veselja.
Imamo vzpetine, pa tudi ravnine.
Murska Sobota je največje mesto.
Tu dobiš vse – presto, gibanico in potico.
Naše Prekmurje je veliko, za svoje prebivalstvo skrbi z odliko.

Lukas Gumilar, 4. b

Ko slišiš prepevanje ptičkov ob Muri,
se spomniš na vsak lep trenutek.
Spomladi, ko rože začnejo cveteti,
Prekmurje olepšajo njihovi cveti.
Poleti sprehodi tu so najlepši,
jesen nam obarvajo pisani listi,
pozimi pa snega dosti več ni.
Pa vendar je Prekmurje lepo skozi vse letne čase.

Lana Erjacev, 4. b

Pridi v Prekmurje,
k nam, da se z gibanico posladkaš.
Ko pa gibanico ješ, se zazreš v lep razgled.
Travniki so zeleni, potoki pa vsi rumeni.
Ko lepota gre v oči, po Muri skačeš 1, 2, 3.
Pomlad je že tu, vse zeleni, juhuhu.

Šaan Vučak, 4. b

Reka Mura teče poleg Prekmurja
in ko po travnikih in poljih hodiš,
same lepote obhodiš.
Lepota je tu vsepovsod in seže do vesolja.
Prekmurje je prekrasno,
posebej z gibanico našo.
Pridi in poskusi jo še ti.

Bojan Lukas Novak, 4. b

Prekmurje je lepota,
sonce pa mehkoba.
Ko grem po sok,
vidim potok.
Ko pa srečam psa,
pomislim na besedo JA.
Zdaj ustavim se še pri Muri,
potem pa nazaj k šolski uri.

Mirna Smodiš, 4. b

PREKMURJE

MOGOČNO

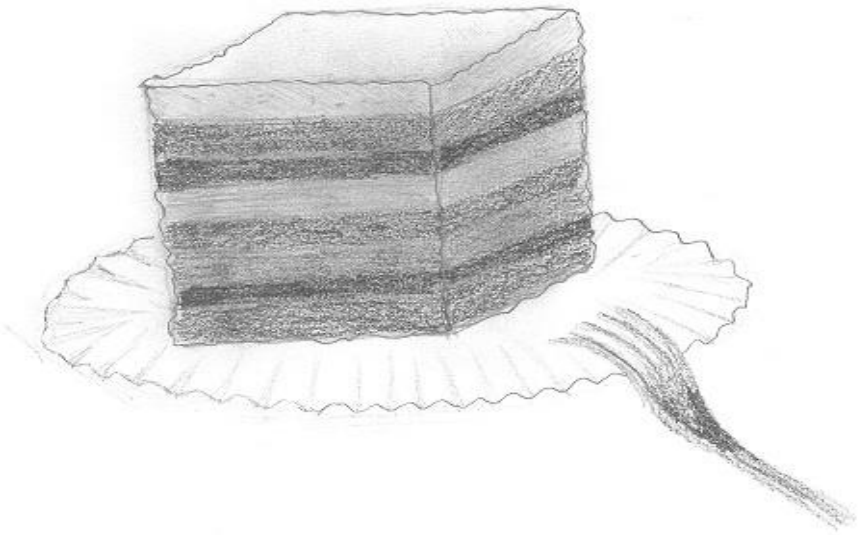

Nina Forjan, 8. b

PREKMURJE

V naši prelepi Sloveniji,
ki na štiri dele se deli,
v obpanonskem svetu
Prekmurje leži.
Tukaj se veselimo
in na veselicah zabavamo,
tukaj vse bo odlično,
kajti narobe nič ne bo.

Štorklje tukaj letajo,
prekmurske gibanice pečemo,
mlin na Muri opazujemo
in dobro vince pijemo.
Sedaj, ko zapel sem to,
sedaj, ko prebral sem to,
sedaj se vidi, sedaj se zna,
da Prekmurja ne bi dal niti za pol sveta.

POIŠČIMO BESEDE

MURA, PREKMURJE, PREKMURSKA GIBANICA, ŠTORKLJA, MLIN NA MURI, BUJTA REPA, MIŠKO KRANJEC.

I	M	F	R	B	I	O	M	I	K	F	S	I	P	C	I	P	C	K	R	I	V	L	A
B	I	I	Z	O	K	I	C	F	I	R	C	O	I	A	R	F	I	F	R	V	F	F	I
U	Š	K	Ž	M	R	U	M	Z	K	O	P	T	I	N	A	M	B	D	I	O	P	P	N
J	K	I	Č	U	P	K	F	R	T	M	I	N	N	A	M	U	R	I	F	T	V	P	R
T	O	D	P	R	R	H	L	S	S	C	Š	Č	Ž	Z	C	R	F	C	K	M	I	M	O
A	K	M	I	A	E	R	T	J	F	K	U	R	U	K	U	R	U	A	C	M	R	F	F
R	R	I	M	E	K	T	H	I	A	I	D	K	O	S	R	I	T	D	B	K	T	K	I
E	A	F	R	I	M	I	F	B	K	F	U	N	O	P	T	I	F	A	A	O	B	A	L
P	N	I	D	O	U	S	I	P	R	C	K	N	O	P	A	I	N	D	T	B	K	A	A
A	J	S	I	K	R	F	M	F	C	R	U	N	K	C	A	F	R	B	A	T	A	J	C
R	E	T	F	R	J	P	R	E	K	M	U	R	S	K	A	G	I	B	A	N	I	C	A
P	C	O	S	M	E	A	T	C	H	P	C	S	F	R	A	A	S	C	A	R	N	O	F

Jan Maretić, 5. a

BUKOVNICA, MURSKA SOBOTA, LIPA, MLIN NA MURI, MURA, ČEBELICE, GIBANICA, BOGRAČ, MAK, POZVAČIN, VLADO KRESLIN, ŠTORKLJA.

R	B	L	M	N	F	K	L	O	R	J	Č	A
C	N	I	L	S	E	R	K	O	D	A	L	V
Č	E	B	E	L	I	C	E	B	R	K	T	M
F	Ž	S	U	Š	T	V	K	G	J	S	M	B
M	U	R	S	K	A	S	O	B	O	T	A	J
R	P	A	C	K	O	B	M	D	F	E	K	E
G	L	I	L	U	T	V	P	F	N	Ž	A	Z
R	I	R	U	M	A	N	N	I	L	M	J	R
A	P	B	U	O	I	B	Č	I	J	U	L	C
S	A	A	A	M	B	A	A	L	C	R	K	O
K	T	V	O	N	V	J	A	M	A	A	R	L
C	Ž	Š	Č	Z	I	T	R	M	K	T	O	F
O	U	O	O	C	D	C	B	I	J	K	T	U
L	J	P	O	Š	A	R	A	C	H	I	Š	A

Chiara Jošar, 5. a

MURA, PREKMURJE, PREKMUREC, GIBANICA, GRAD, ŠTORKLJA, NJIVA, POLJE, KMETIJA.

A	C	D	G	L	R	A	F	I	Š	S	E	T	P	F	O	M	N
U	N	T	M	P	M	B	J	U	G	H	V	R	S	L	K	G	O
L	S	M	U	R	A	K	E	L	N	D	K	P	D	D	N	I	P
L	F	E	I	E	C	I	D	T	J	Z	C	T	C	J	M	B	M
P	F	K	D	K	M	V	J	B	I	B	L	U	B	I	J	A	R
G	R	Z	O	M	E	L	Z	H	V	S	A	V	E	O	A	N	T
I	V	G	C	U	K	F	A	Š	A	Ž	Z	K	F	S	P	I	U
J	K	H	B	R	L	C	G	Z	N	O	A	G	T	K	R	C	S
P	O	L	J	E	D	O	C	B	P	R	E	H	R	U	V	A	V
U	C	A	T	C	H	I	T	B	G	R	A	D	A	I	D	Z	Č
Z	V	J	O	P	F	G	J	K	T	O	P	E	R	M	D	C	F
B	Ž	Z	V	J	I	L	U	F	S	L	U	M	V	N	K	E	L
I	K	E	J	R	E	Š	T	O	R	K	L	J	A	A	M	G	B
K	D	H	H	G	B	C	A	R	Z	F	U	H	I	J	E	H	Č
B	L	H	T	N	G	Z	D	E	H	E	F	S	I	O	T	A	M
U	V	G	Z	S	S	C	D	T	G	C	B	V	P	K	I	K	N
S	F	P	R	E	K	M	U	R	J	E	M	N	J	L	J	L	J
P	O	R	M	P	N	R	H	N	K	L	O	M	S	Š	A	I	O

Matej Lenarčič, 5. a

NA POTEPU PO PREKMURJU

Svoj zanimiv dan sem preživel z očetom na trgatvi.

Neko soboto v mesecu septembru sem se zjutraj ob pol sedmih oblekel, vzel škarje, dežni plašč in se z očetom ob sedmih odpravil v Lendavske gorice. Pri vinski kleti smo najprej imeli obilen zajtrk: klobase, kruh, čaj, kavo, hrenovke in pecivo. Nato smo vzeli škarje in vedro ter se odpravili v gorice. Najprej smo obirali polovico goric in imeli odmor za pijačo in pecivo. Po približno pol ure smo šli spet obirat. Med trgatvijo smo grozdje zbirali in dajali na kup. Med potjo gor mi je sedemkrat spodrsnilo in sem se vsaj deset metrov skotalil navzdol. Ko smo prišli do vrha, smo zagledali prečudovit razgled in spili malo vode. Nato smo se odpravili navzdol v klet na kosilo. Po kosilu smo se igrali in stisnili grozdje. Po ceveh je mošt tekel v sode. Ko smo končali, smo oprali škarje in vedro. Nato smo se še malo družili. Ko smo odhajali, je vsak za zahvalo dobil pol vedra grozdja.

Na trgatvi mi je bilo zelo lepo in sem zelo užival.

Filip Prša, 5. b

Z družino smo se odpravili na izlet po Prekmurju.

Sedli smo na kolesa in se iz Černelavcev odpeljali proti Goričkemu. Peljali smo se skozi gozd. Spotoma smo videli še nekaj jurčkov, ki jih je mama nabrala. Ko smo prišli iz gozda, nas je presenetila svetloba. Ustavili smo se na jasi in imeli piknik. Ko smo prišli na vrh griča, smo na vzpetinah videli vinograde in tudi klopotce, ki so žvenketali. Videli smo tudi veliko sadovnjakov in polj. Na travnikih se je še zmeraj svetila rosa. Po poti domov smo se ustavili še na kmetiji, ki je pripadala sorodnikom. Tam smo za domov dobili jabolka in hruške. Potem smo se peljali do »mini« goric, ki so pripadale kmetiji. Tam so nas že vsi čakali in tudi mi smo se udeležili »mini« trgatve. Bilo je zares lepo, a smo morali naprej. Na poti smo se ustavili v gostilni, v kateri smo se posladkali s prekmursko gibanico.

Domov smo prišli malo pred mrakom. Za nami je bil res čudovit dan, poln zanimivih dogodkov in izkušenj.

Teo Temlin, 5. b

Neko pomladno soboto smo se ob 14.00 jaz, mama in mamina prijateljica Blanka odpravili nabirat čemaž.

Ko smo prispeli do reke Mure, je šel vsak v svojo smer. Tekmovali smo kdo bo nabral več čemaža. Jaz sem bil drugi, najboljša je bila moja mama. Doma smo bili ob 17.00, ker smo se še prej ustavili v baru, kjer smo počivali skoraj eno uro. Doma je mama naredila zelo dobro čemaževo juho. Zvečer smo še šli na obisk in tam smo morali jesti še eno juho. Bil sem tako sit, da se nisem mogel več premikati.

To je bil moj najboljši dan.

Oskar Horvat, 5. b

Bila je lepa sončna sobota in odpravil sem se k dedku in babici v Ljutomer. Babica in dedek sta zame pripravila presenečenje, in sicer izlet po Prekmurju. Tako smo se usedli v avto in preko reke Mure odhiteli v Prekmurje. Najprej smo se odpeljali do Ižakovec in si ogledali Otok ljubezni. Nato smo se usedli pod brezo in pojedli okusno malico. Pot smo nadaljevali do Bukovniškega jezera, jaz sem odšel v adrenalinski park, babica in dedek pa po zdravilnih točkah okoli jezera. Babica je kupila spominek, dedek in jaz pa sva si privoščila sladoled. Odpeljali smo se na Goričko in si ogledali najstarejši grad v Sloveniji ter se ustavili pri dedkovem prijatelju. Sonce je že zahajalo, a nas je še čakala ena destinacija. Skozi Hodoš smo se odpeljali do Lendave. Babica in dedek sta mi zavezala oči. Kmalu sta mi jih odvezala in zagledal sem štiri države: Slovenijo, Avstrijo, Madžarsko in Hrvaško, lep sončni zahod in vinograde. Prišli smo na stolp Vinarium, najvišji stolp v Sloveniji, kjer je začetek in konec naše domovine. Nato smo se odpeljali domov.

Med potjo sem si mislil, koliko lepot ima ta glava kokoške.

Alen Toplak, 5. b

V nedeljo smo z atijem in mojo prijateljico Sašo šli kolesarit do turistične destinacije Expano. S Sašo sva plezali in se zabavali kar tri ure. Ko smo šli nazaj, smo se ustavili v Murski Soboti na sladoledu. Zelo je bilo naporno, ampak je bil vseeno moj najboljši dan.

Živa Flisar, 5. b

V teh zimskih počitnicah sem preživela zanimiv dan v Prekmurju. Ni bilo snega, zato smo se dogovorili za pohod ob reki Muri. V nahrbtnik smo spakirali vodo,

kruh in zaseko. S prijatelji smo se dobili v Krogu pri brodu. Ob reki smo hodili pol ure ter opazovali reko, zvončke in drevesa, ki so jih podrli bobri. Ustavili smo se in šli nabirat suhe veje za ogenj. Nato si je vsak pripravil še vejo za »pajanje« kruha. Narezali smo kruh na kose in ga spekli na ognju. Namesto zaseke sem si spekla še hrenovke. To so bile najboljše hrenovke, ki sem jih kdaj koli jedla s pečenim kruhom. Igrali smo se ob vodi in v gozdu smo si pripovedovali strašljive zgodbe. Pozno zvečer nam je luna kazala pot do avtomobila. Zame je to bila zelo zanimiva izkušnja.

Ilvi Salnajs, 5. b

Ko sva se z bratom najedla, nama je mama rekla, da gremo poiskat zaklad. Nisem ji verjela, saj sem vedela, da ne misli resno. Ko smo prišli v gozd, nisem vedela kam gremo. Prišli smo k Vidovemu izviru. Mama je rekla, da je to naš zaklad. Napolnili smo si plastenke z vodo in mojemu psu napolnili skledico. Šli smo še k Bukovniškemu jezeru. Nato smo se odpravili do avta. Odpeljali smo se v Krog, k brodu na Muri. Občudovali smo Muro in se nato vrnili domov. Dan je bil res zanimiv.

Lara Lorenčič, 5. b

Bil je lep sončen dan. Že zjutraj sem premišljevala, kaj bom počela. Ker je bil dedek doma, sva se zmenila, da bova šla kolesarit. Hitro sem se pripravila na vožnjo. S seboj sva vzela vodo ter malico. Peljala sva se skozi Mursko Soboto proti Rakičanu. Sijalo je sonce, dan je bil pravšnji za vožnjo s kolesom. V Rakičanu sva se ustavila pri gradu in si ogledala konje v konjeniškem klubu. Nato sva se peljala proti Beltincem in Ižakovcem. Usedla sem se k reki Muri in opazovala mlin, medtem sem pomalicala. Ptički so peli in čebelice brenčale. Reka Mura je mirno tekla. Po krajšem počitku sva se odpravila proti domu. Med vožnjo sem opazovala polja in travnike. Počutila sem se svobodno in lepo. Pot domov je hitro minila. Ko sem prišla domov, sem bila vesela, da si je dedek vzel čas zame. To je bil moj najljubši dan!

Nelly Zupančič, 5. b

Moj zanimiv dan se je začel tako kot po navadi, le da so bile počitnice. Vstala sem ob 5.00, ker me je očka zbudil. No, to sem samo sanjala, v resnici sem vstala ob 9.00 in mama mi je pripravila zajtrk. Nato smo se že ob 10.00 odpravili zdoma, ampak mi mama ni želela povedati kam gremo. Najprej smo šli v galerijo in nato še v muzej, kjer smo si lahko ogledali zanimivi razstavi. Po ogledu smo se odpravili v Ljutomer in pobrali sestro Katarino, ki je bila na informativnih dnevih. Skupaj smo se odpravili v Lendavo. Tam smo si ogledali podelitev priznanj za film Pout ali Stric Geza ide v Zaturce. Moj dan se je končal s palačinkami.

Emilija Šebök, 5. b

Bila je nedelja, 24. 3. 2019, ko je moja babi proslavljala 69. rojstni dan. Na kosilo nas je povabila v gostilno Zvezda v Murski Soboti. Ko smo prišli domov, smo se preoblekli in šli do soboške kamenšnice. Moj oče, mama in sestra so šli s kolesom, jaz pa z rolerji. Ko smo prišli domov, smo šli z babico in dedkom še do slaščičarne Niki.

Lena Čarni, 5. b

PREKMURJE

URBANO

Sara Gonza, 8. b

Radi pišemo z roko

POMLAD

Pomlad se že začenja,
in cvetaj vse cveti.
Sonce nas privablja,
v prijetno tople dni.

Že rože cvetijo,
metulji letajo.
Prebuja se narava,
vsi pisano postajo.

Ptički ven hitijo,
in se veselijo.
Ptički žvrgolijo,
na vejah se lovijo.

Lara Ferenček

LEP NASMEH

Naj ti jutro nariše
nasmeh na obraz.
Nasmeh nič ne stane,
a čudežno deluje.

Naj te danes spremlja nasmeh.
Z nasmehom se srečaš
vsak dan in to večkrat.
Nasmeh te naj spremlja
celo življenje.

Ela Sluga

TEDEN

Ponedeljek je najslabši dan,
v šolo pridem ves zaspan.
Tudi torek kaj boljši ni,
saj učitelj z nalogo nas mori.

Ko v sredo komaj pridem v šolo,
izgubim svojo dobro voljo,
ker se spomnim, da čakajo me testi,
pomislim, da bi veliko raje pisal pozdrave.

Ob četrtkih sem vedno nasmejan,
ker vem, kaj me čaka naslednji dan.
Petki, sobote in nedelje so dnevi za veselje,
ker se ne učim in na šolo čisto pozabim.

Postanem žalosten, ko pomislim na naslednji teden,
ker vem, da bo tudi ta leden.
A, če kateri dan vide mi,
več ne vem, kje se me glava drži.

Žala Kolmanko

RIME

Toliko besed in ne dovolj časa.
Ni dovolj akordov, da igral bi na kar.
A, rad imam črke še posebej abecedo,
rime so najlepše, ko poješ jih medo.

Rima mi bima, naj pojem ja zdaj,
kot odprta marela na vrtni naj.
Nič ni lepše od sestavljene pesmi.
Počutna in lepa si po vseh ti.

Ta svet sestavljen je iz rim,
samostalnikov, pridevnikov
in besednih zvez.
Vsak zdrav človek rad rime ima,
tako se barva ta zadnja rima.

David
Ritzer

PRIJATELJSTVO

Prijatelji le moji so,
skupaj se zabavamo.
Igrice radi igramo
in pustimo vse za sabo.

Na igrišču vozimo kolesa
in migamo naša telesa.
Jemo sladkor in banane,
dokler naše oči niso zaspane.

Rad jih imam, kot ima sonce luno.
in ko v šoli jemo tuno.
Srečen sem, da imam kuno
in da lahko zakričim uno.

Žiga Gonza

MOJA PESEM

Našla sem pesem v travi,
podobno tej v moji glavi.
Bila je dobro skrita,
cela v blatom prekrita.

Doma sem jo zložčila
in medtem si veliko toste privoščila.
Dodala sem pike, klicaje in vejice
in naredila rime, verze in kitice.

Celo uro sem rime iskala
in počasi iz besed je pesem nastala.
Vmalu pesnica je pesem postala
jaz pa sem prava pesnica postala.

Ješe Galnajs

SEMAFOR

Ob cesti stojim,
voznike kvotim,
nač in dan povelje delim.

Z rdečo ustavim in
voznike zezim,
z rumeno pripravim,
z zeleno naprej padim.

Včasih se tudi zgodi
da kakšen skozi
rdečo zbrzi,
takrat mu policist
kazen dodeli.

Gašper Banfi

OBLAK

Glej, bel oblak
se tam šopiri,
glej ga glej, ti veseljak.
Ti bog kmalu ga ulovi
še ta črn in siv oblak.

Glej ga, glej ga, hrenjak,
kaj počneš, ti bel oblak?
Malo poplesujem in soncu se razkazujem.

Smej se, smej se
in šopiri, saj se
dolgo več ne boš,
ker prišel bom nad vas in
zalil vas bom močno.

Sven Berden

TINA IN MINA

Nekoč živela je Tina
in njena prijateljica Mina.
Tina in Mina sta zlati kot sonček
in sladki kot bonbonček.

Tina in Mina sta zelo različni,
vendar pa tudi zelo sličnі.
Tina ima rada med,
Mina pa sladoled.

Na koncertu dobro sta odpeli,
zato sta zdaj zelo veseli.
Zdaj pa hitro po konec,
saj pesmica je konec.

Tina Baranašič

Učenci 6. a

Povej mi eno pravlico, pa mo jo povedali dale …

ČUDEŽNA KUKORCA

Ednouk je živo eden moški, pa je odo gor pa doj po Soboti. Naklaj je najšo petsto evrov, pa jih je gor poubro. Doma je tou pokazo svojoj ženi. Žena se je fejst razveselila, ta ke je vse džufkla od veseldža, pa fortoj je v lüfte ličijla. Samo zaj sta pa nej znala, ka bi s tejimi pejnezami delala. Te sta si zmislila, ka ta küjpila eno velko njivo. Za teden dni je na njoj zrasla čudežna kukorca. Kukorca je rasla v fsakon vrejmeni, zato sta doubila še več pejnez …

David Rituper, 6. a

KAČJA LÜKNJA

Inda je žijvo pojeb, šteri je rad nabiro veje in jih noso mami. Enoga dneva pa je spadno v lüknjo. Tan je zagledno puno kač. Bil je lačen. Vido je, ka kače lijžejo kamne. Tou je probo tudi on. Naednok nej bil več lačen. In tak je žijvo seden lejt. Te pa je do njega prišla kačja kralica. Pravla jemi je, ka lejko ide domou, či nikome nede ovdo, ge je lüknja. Pojeb je šou domou, doma pa fse vö ovado. Prišli so do lüknje, pojeb je splezo na deseto drevo, naidnouk je prišla vö kača, pa podrla sej devet drejv…

Hana Bedernjak, 6. b

MALE BRAT

Pred davnimi časi je živejla mati, kera je mejla dvej čeri. Obej sta bilej lejnivi, pa velkivi. Materi sta nej nikaj pomagali, zato so žmetno živele. Enoga dneva pa je na dveri nešče potrko, mati je odprla dveri in v košari najšla malo dejte. Mati ga zeme k sebi, pa čerama povej, ka je tou njedvin novi brat. Čerki sta nej pravle nikaj, samo sta zvijnole z očami. Mati je mejla zdaj na brigi trij dice. Enoga dneva je mati koupala dojenčka, pa vijdla, ka njegovi lasovje gračüvlejo zlati. Pozvala je čerki, keri sta skoro skup spadnole, da sta tou vidli. Eno nouč sta sestri malomi doj vrezale lase, lasovje pa so gratali rdžavi. Dejte je začalo džaukati, mati se je zbidijla, pa vijdla, ka se je zgoudilo …

Olja Smodiš, 6. b

NESREČNA DRUŽINA

Ednouk je živejla ena družina. V njoj so bilij mati, oča pa seden dice. Meli so tudi babico, pa dedeka, pa enoga pradedeka. Bilij so srečni, dokeč nej najmlajši zlezo s plenic, pa dokeč jin je nej mrla mati. Oča od te dale san nej mogo obvladati seden dice, zato je domou pripelo mačeho. Zaj so mogli fejst delati …

Lara Horvat, 6. b

ZGUBLENA

Ednouk, dugo nazaj, sta živela dva pojba, keriva sta bila dobriva pajdaša. Enoga lejpoga dneva sta se zgibijla v šume. Na poti sta srečalo eno vrano, kera je mejla zlati varzajg. Ta jima je pravla, ka v šumi straši edna zver. Nej sta se zosagala, dale sta šla po poti. Naednouk pa …

Dominik Lehner, 6. b

OŠTARIJA

Za gorami sta živela oča pa pojeb. Enoga dneva sta odišla v varaš, pa tan küjpila oštarijo. Pojeb je mogo iti v šoulo. Pejnez za torbo sta nej mela, zato jemi je oča napravo taško iz lesa …

David Šabjan, 6. b

ZLATE KRAVE

Ednouk je žijvo en kmet, keri je meu puno krav. Ednoga dneva je opazo, ka je ena krava gratala zlate barve in začnola davati zlato mlejko. Tou mlejko je melo daleč najboukši okus. Odloučo se je, ka de tou mlejko odavo …

Luka Kralj, 6. b

GUJČEK

Žijvo je kmet, ker je mel jako vrlega gujčeka. Gujček jemi je skous pomago, bil je kak prikolica. Kmet je žijvo sirmašno, ali gujčeka je mel najrajši na svejti. Ednoga dneva pa je kmet opazo, ka je tou nej navaden gujček …

Anej Mihajlović, 6. b

TRIJE BRATJE

Idnouk so živeli oča pa trije sijni. Oče je bil že na kraji, zatou je pozvo svoje sine pa jin pravo:«Ge san na konci. Zemite te klüjče, pa ite do srebrne gore. Tan te vidli seden drejv. Zemite klüjče, pa jih dajte v lüknjo, kera je podobna klüjči. Malo počakajte, pa do se van odprla dveri, ge je notri cejlo moje bogastvo. Zemite ga, kelko lejko, samo ne pozabite, ka notri lejko idete samo idnouk.« Sini so šli do srebrne gore, pa tan napravili, ka so jin oča naroučili. Dveri so se odprle. Starejša sina sta stoupila notri, pa vidla puno zlata, zela sta ga, kelko sta lejko. Mlajši je osto brez sega …

Črt Zrim, 6. b

Negda, pred davnimi časi, je za sedmimi gorami pa vodami živejla ena sirmašna bouga vdovica. Mejla je trij sine. Tak so bilij sirmašni, ka niti za krüj nej so meli. Enoga dneva jih je mati poslala po svejti, ka bi najšli srečo. Še isti den so se odpravili po svejti. Prvi sin se je stavo v varaši, pa se tan oženo, drujgi se je stavo v drugon varaši, pa se tan oženo. Tretji pa se nej mogo najti ženo …

Nadja Gaber, 6. b

Negda je na brejgi žijvo kmet, ker je mel tri sijne. Bilij so fejst sirmašni, zatou je kmet poslo svojega najstarejšoga po svejti. Na poti je srečo enoga bogataša, keri ga je povabo k sebi …

Domen Mitov, 6. b

GOUŠČA

Ednoga dneva so pojdže šli v gouščo po drva. Prvi pravi, ka morejo posekati največjo drevo, ka z njin lejko kürijo cejlo zimo. Drüjgi pa pravi, ka trbej posekati najmenšo drevo, ka do napravili menje škode za živali v šumi. Nikak so si nej mogli zgučati … **Žiga Jandl, 6. b**

PREKMURJE

Sara Gonza, 8. b

RODOVITNO

Moje Prekmurje

Kda prijdeš v njega,
znaš, ka si tan tak,
ka se voziš od reke do reke,
od poti do poti,
od lidi do lidi.
fsak de načí pravo,
ka se v njen godi,
fsak de načí pravo, ka se v njen dobi.
Ali ge znan, ka meni tou je najlepša krajina,
kera puno dobrih je lidi.
Tü se fsi poznamo,
tü se fsi pozdravlamo,
drüg drügomi novice javlamo.
Mamo puno enih vezi,
šterih ne vtrgneš samo tak,
puno enih poti, kere se ne končajo samo tak.
Pripovedi idejo tü kak za med,
gda steče rejč, se ne stavi samo tak.
Tou je moje, naše, vaše Prekmurje,
V keron puno je nasmejof sakši den,
ob kerih naše srce strepeče od velke sreče.

Daša Škarabot, 7. c

Moj kraj

Ko le vedeli bi vsi,
koliko Krog pomeni mi.
Najraje bi zavpila,
da tukaj sem se rodila.
Svež zrak in mirno okolje,
mi pomagata, da pozabim na skrbi in takoj sem dobre volje.
Kako rada imam ta kraj,
zame je pravi raj.
Z besedami težko ga je opisati,
zato morate ga sami obiskati.

Patricija Serec, 7. b

Vgojno me štorkla zbidij,
gda mi na okno priletij.
Te na güjžino odletin
pa si prekmursko gibanico zaželin.
Dödole, ocverkove pogače, tikvino olje, pa še kaj,
so prekmurske dobroute,
tou dobro znaj.
Če ščete dobro gesti pa piti,
morete v Prekmurje prijte!

Vita Topallaj Zupančič 7. b

Tina Pitz Varga, Saša Pitz Varga, Katarina Škraban, 7. c

Noč v šoli

Učenci 7. razredov OŠ II Murska Sobota smo se 5. 4. 2019 udeležili bralne noči. V šoli smo se zbrali ob 18. uri, učiteljice slovenščine so nas lepo pozdravile in predstavile potek dejavnosti. Najprej smo se odpravili v šolsko knjižnico, kjer smo govorili samo po prekmursko in prebirali knjige v prekmurščini. Nato smo se razdelili v tri skupine. Prva skupina je pripravljala večerjo, druga skupina je pisala pesmi v prekmurščini, tretja skupina pa je poskrbela za zabavo z dramskimi prizori. Za večerjo nam je prva skupina pripravila palačinke. Po večerji smo si pripravili prostor za spanje, prinesli smo blazine iz velike telovadnice. Potem pa je sledilo presenečenje, s svetilkami smo se odpravili na nočni sprehod po Murski Soboti. Po sprehodu nas je čakala sprostitev – disko. Pred spanjem pa smo brali še svojo najljubšo knjigo. Zjutraj smo opravili zajtrk, jedli smo kruh z maslom in marmelado, pospravili blazine, se malo družili v kulčilnici, nato pa odšli domov. Za nami je bil nepozaben večer.

Sara Novak, Lučka Lenračič Žiher, Zarja Lončar, Azra Vinkovič, 7. a

(vir: šolski arhiv)

Učenci, ki se udeležili bralne noči, so povedali …

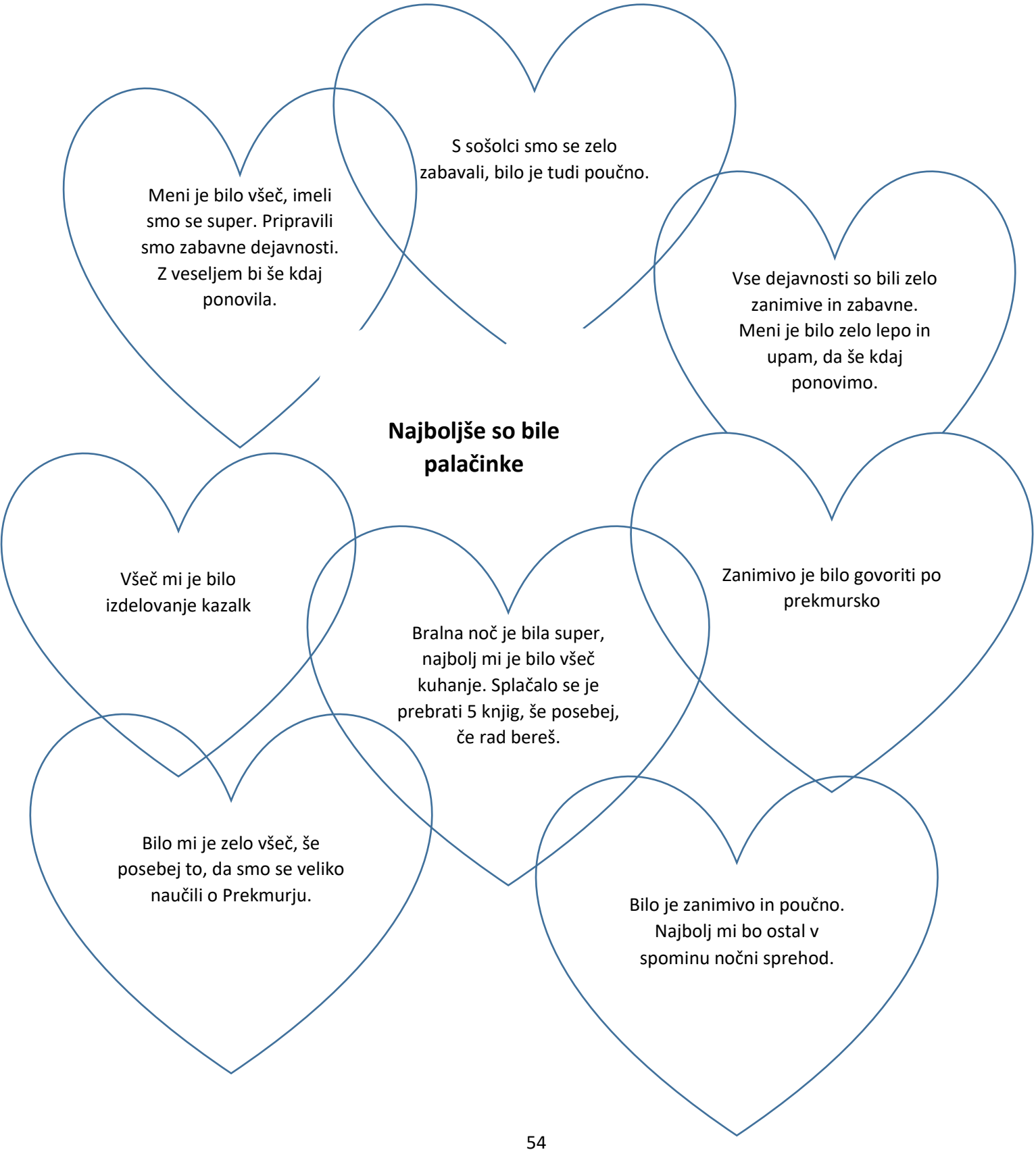

Prekmurje – moja dežela

Dežela večnih ravnin, tudi hribov in manjših dolin.
Prekmurje ni ravno veliko, je pa majhno in tiho.
V Prekmurju se pozdravimo ZDRAVO ali DOBER DEN,
zato vztrajajmo pri tem.
Prekmurje je za vas in za nas,
saj v njem puščamo svoj čas.
Tukaj so dobre navade,
prijetne zabave in pametne glave.

Nino Ratoša, 7. a
Aljoša Kerec, 7. a

Prekmurje je dežela,
ki se prek Mure razprostira,
nas Prekmurce pa prav nič ne ovira.
Naša domovina je polna kmetij, travnikov in njiv,
prav noben dan v Prekmurju ni čisto siv.
Ko stoletnico pozdravljamo,
se naše tradicije obnavljajo.
To je naša dežela.
Prav vsi imamo radi jo,
naj za vedno naša bo.

Zarja Huber, Anesa Emruli in Tija Lepan, 7. a

Tü smo doma

Ge travca zeleni,
ge pšenica se zlati,
ge raouža tak fajn cvetij,
tan naše Prekmurje stugi.

Tü si lidge gučijmo,
namesto jabolke džaboko gejmo,
namesto iz kozarca z glaža pigemo,
namesto z vilico z rašoško gejmo,
pa se saki den smigemo.

Na reki Müjri še izda mlin stoji,
prekmurska gibanica na mizi zadišij,
štorkla na njivi si dobre drüjžbe želi.
Hej!
Odi v Prekmurje tüdi tij!

Sara Novak, Lučka Lenarčič Žiher, 7. a

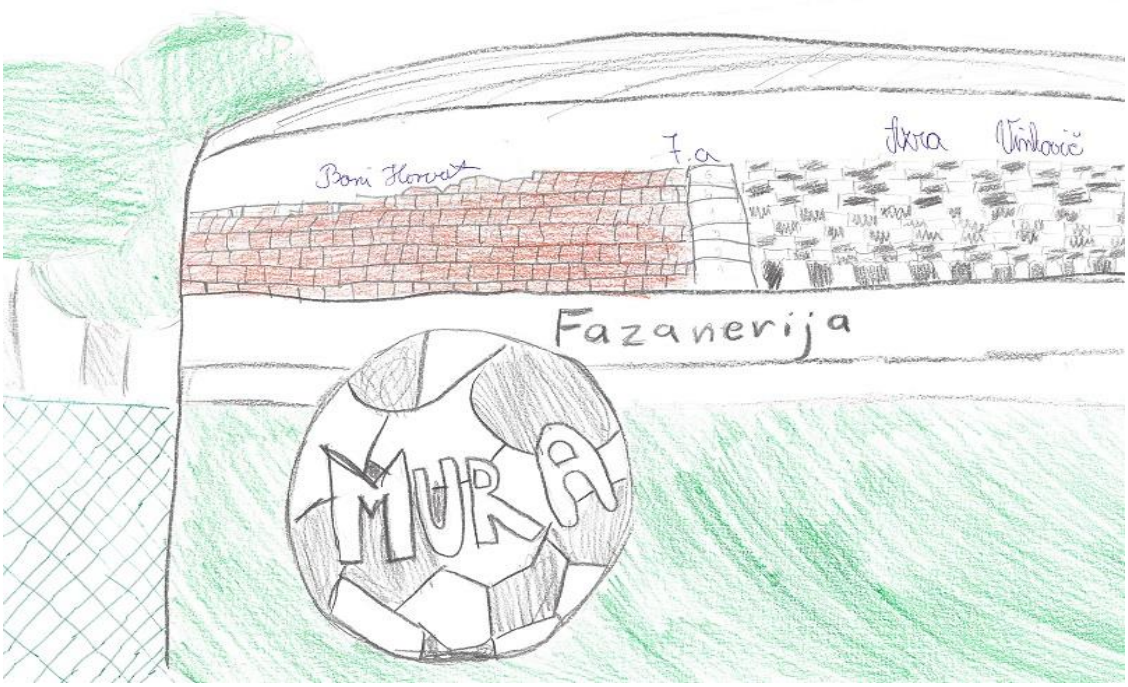

Boni Horvat, Azra Vinkovič, 7. a

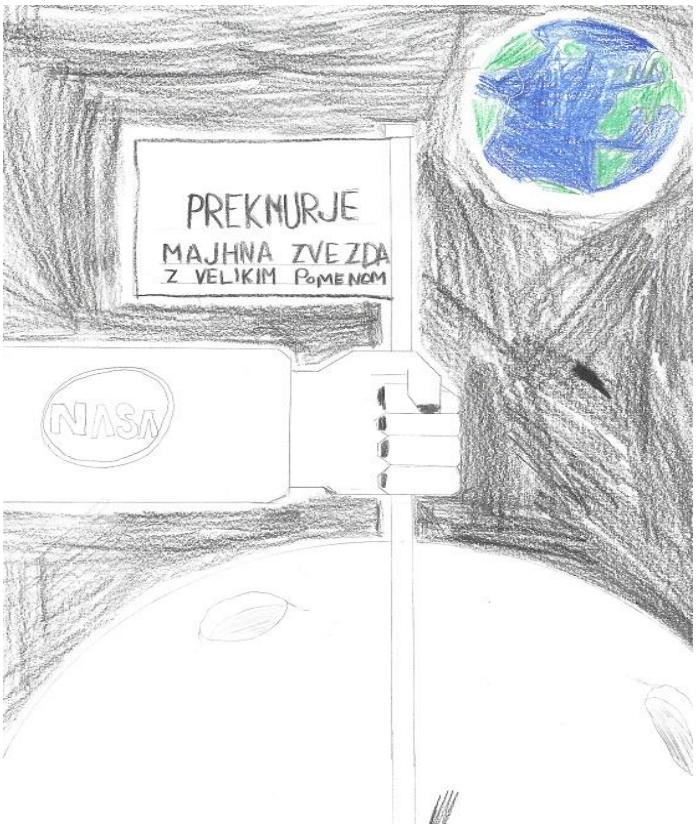

Aljaž Pertoci, 7. a

Ko bi le vedeli vsi,
v kakšni lepi deželi živimo mi.
Polna je sonca in svežega zraka,
le malce s pridihom avtomobilskega praha.
Vsi smo prijazni
in veseli obiskov.
Kdor pride v Prekmurje,
ga radi pogostimo.
Imamo nižino,
a nobeno kotlino,
Ob petkih se zunaj radi dobimo.
Med poukom se slovenščine učimo,
V odmoru poklepetamo v prekmurskem jeziku.
Zmenimo se kjerkoli in v kateremkoli narečju,
medtem ko ostali ostajajo na slovenskem povprečju.

An Kerčmar, 7. b

Rodijla san se v Murski Soboti. Pri sedmij lejtaj smo se z družino preselili v Kroug. Tü mamo lejpo kučo, frende, pa itak najboukše soside na ton lüjbon svejti. S sedmimi lejti san šla v šoulo v Kroug. Gda pa je prišo čas, ka san šla v šesti razred, san pa šla v Mursko Soboto na Osnovna šolo dva. Tü san spoznala nouve frende, pa še stari so šli z meuf. Nemren si predstavlate, ka de, gda mo mogla iti na svoje. Nikdar se ne vej, mogauče pa mo tü ostala.

Zoja Goldinskij, 7. b

Naše Prekmurje je glih praf velko. Smo točno v kürini glavi. Mamo naše lejpo Goričko, prek keroga se hitro prijde v Avstrijo pa na Madžarsko. Tü dobijte dobro gibanico, kera je odlična. Či glij je naše mesto malo, mamo dosti velkih zgradb, kak so knižnica, grad, muzej, galerija, na Goričkon mamo Vulkanijo. Naši znani pesniki pa pisateli so Miško Kranjec, Feri Lainšček, Milan Vincetič. Pri nas pa se je tudi roudo Miki Muster. Mamo dobro razvito lončarstvo pa puno šum. Naša znana ptica je štorkla. V Soboti mamo 4 osnovne šoule, pa več srednjih. V naš varaš radi prijdejo Goričanci, Štajerci, Prleki, šče posebej te, da so sejmi – Trejzino senje, Miklošovo senje. Zadnja lejta pa mamo v Soboti tudi drsališče. V Prekmurje najdete tudi zdravilišča s termalno vodo.

Naše Prekmurje je za mene rodna dežela. Či de me pot gda zanesla inan, mo se sigdar rada vračala v Soboto.

Neja Müller, 7. b

Prekmurje man fejst rada, ka tou je moj kraj. Tü mi je fejst fajn, tü san se rodijla, pa tü tüdi odraščan. Mamo reku Müjro, kera je znana po cejloj Slovenije, mamo Fazanerijo pa nogometni klub Mura. V Soboti mamo znani hotel Dijana pa nošoga dobroga repera Pepsona. Pozimi se v Soboti radi drsamo, poleti pa kouplemo. V soboškon parki so poleti tudi Soboški dnevi, kere rada obiščen. Tü mi je rejsan fejst fajn.

Alma Horvat, 7. b

Naša dežela je lepa kot bela kepa.
Tu najdeš vse, kar si želiš.
Veliko pesnikov se tu rodi.
Mura je reka naša,
je rjava, ampak prava.
Prekmurščina je naš jezik,
je boljši od slovenščine in težji od angleščine.
Ravnin je tu veliko,
polja, njive,
najdejo se tudi kmetije.
100 let to leto je,
zato naj sliši petje se.
To naša je dežela,
Prekmurje vsi radi imamo
in ga nikomur ne damo.

Jaka Benko, 7. b

JESEN

Prišla je jesen v vas,
listje pada med nas.
Kostanj nam se že dobrika,
srajčka nas njegova pika.
Pridelke pobirat že hitimo,
se vsake buče veselimo.
V kleti sta že krompir in zelje,
kmet na njivo gnoj že pelje.

Grozdje sladko dozoreva,
kos pod njim lepo peva.
Jesenski gozd je kot paleta,
v njem se mnogo barv prepleta.
Lepo je jeseni, se vse umiri.
Najlepše pa to je, da že po snegu diši.

Ademir Alibašić, 7. b

Zunaj veter brije,
tetka Jesen k nam se vije.
Listi že odpadajo,
zimo k nam prinašajo.

Mi pa se ne damo,
zunaj radi se igramo.
Nočemo še zime k nam,
tetka Jesen nam čist je fajn.

Tetka Jesen razprla je krila,
našo deželo je z barvo ovila.
Rjavo, rdečo, rumeno, oranžno,
posula po tleh je in to je res važno.

Na sosednji njivi vidimo buče,
v daljavi svetlikajo se majhne nam kuče.
Obarvala vse je okoli nas,
da hitro mine jesenski nam čas.

Plodovi jeseni hitro kopnijo,
drevesa si nove liste želijo.
Zato tetka Jesen, ne odidi nam stran,
ker radi imamo jesenski tak dan.

Jaka Benko, 7. b

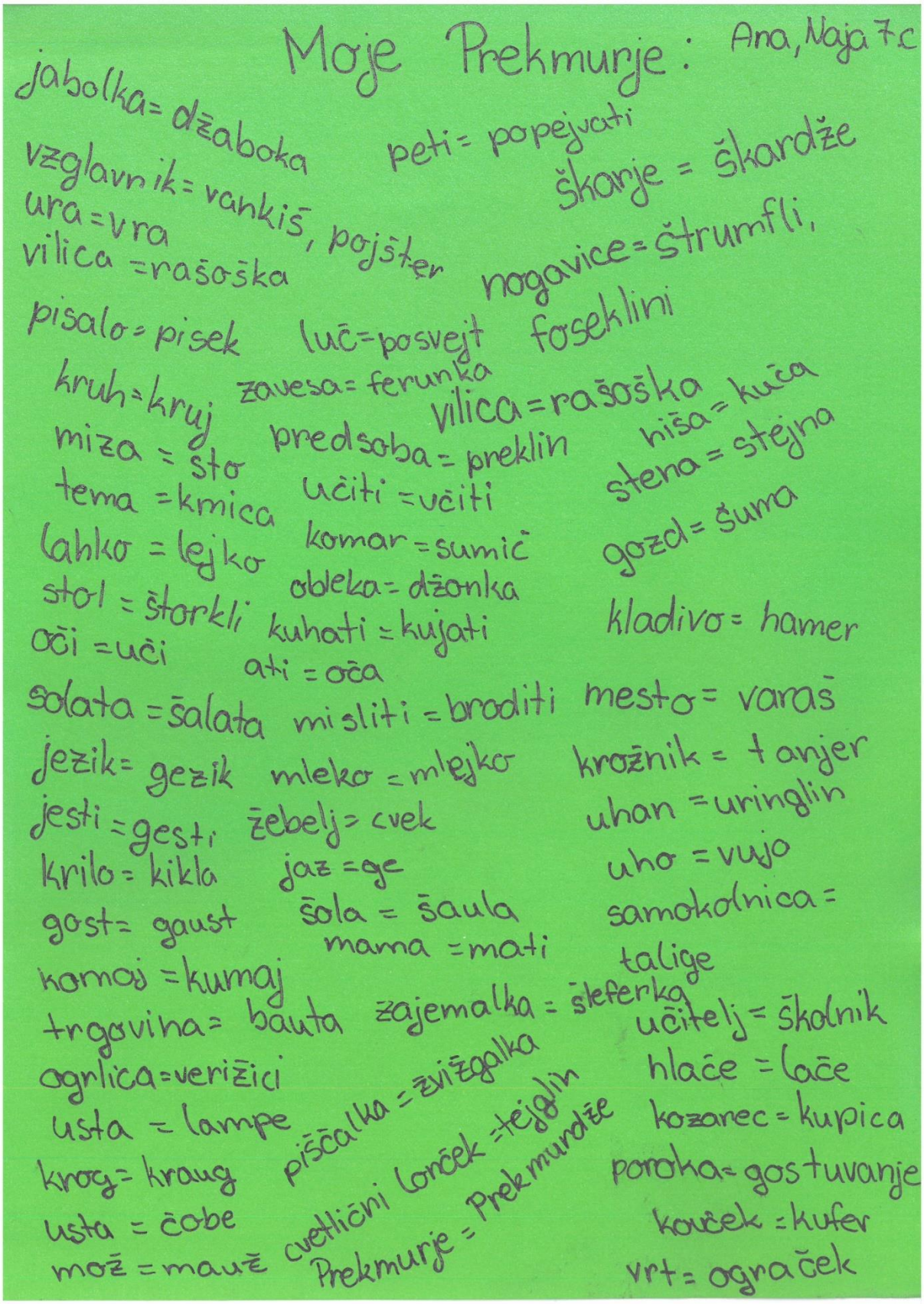

Ana Buzeti, Naja Kovačič, 7. c

PREKMURJE

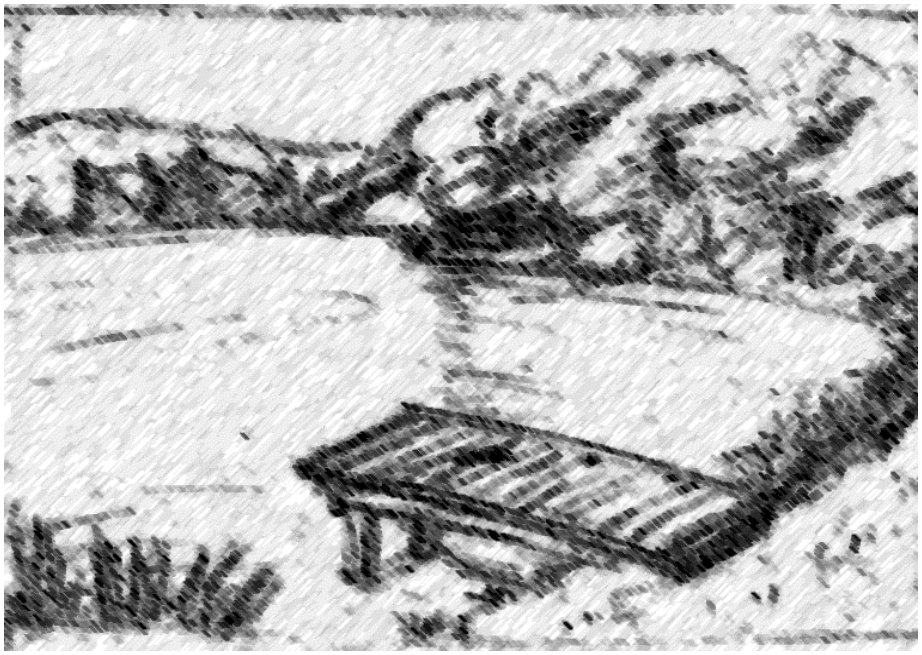

JASNO

Sara Gonza, 8. b

ZMOREM

Listje rumeni,
veter kodra lase.
Zunaj je pravljica.
A na vrata trkajo šolske skrbi.
Naloge,
flavta,
dež,
naloge,
flavta,
mrak …
Vse to me teži.
Počasen je moj korak.
Solze polzijo po licih,
konca pa ni in ni.
Želim si spanja, brezskrbnih dni,
a tekma pred vrati mi tega ne pusti.
Sence se zgrinjajo,
črne misli me obkrožajo.
Sedim in razmišljam...
Hej, dekle, zbudi se!
Življenje je lepo!
Prijatelji,
igra,
sonce,
zabava...
Kotički ust se vihajo navzgor.
Žarki režejo temo.
Prsti letijo po tipkah.
Žalost odhaja.
Začutim objem, mamin objem.
Vse bo v redu,
punca moja.
Budilka zvoni in odprem oči.
Nov dan je pred mano!
Jupi!

Eva Tibaut, 8. b

UJEMI PRILOŽNOST

Slovenske poljane v daljavi so vidne,
preko dolin se razprostira še mrak,
zgodaj odpravljam se na tekmovanje,
nežno objema me jutranji zrak.

Ravnine švigajo mimo,
vinogradi gradijo obok,
visoko se dvigajo planine,
reke držijo svoj tok.

Sonce prebuja se,
žarki iščejo pot,
rosa na listih blešči se,
glasba napolni vsak kot.

Gledam flavto ob sebi,
note v mislih se pode.
Se to dogaja tudi tebi?
Vprašam te, dekle.

Dvorana se polni,
na trnih sem že,
ob misli, da vsi so popolni,
napetost stopnjuje se.

Pet članov me gleda,
ocenjuje nastop,
želim si seveda,
da bil bi TOP.

Zberem pogum,
pokažem, kar znam,
samo še nasmeh
in tekmo končam.

Razlega se ploskanje,
sreča me obdaja,
že naslednja tekmovalka
v dvorano prihaja.

Uspelo mi je,
uresničila sem sanje,
napreduje, je pisalo,
na državno tekmovanje.

Dekleta, potrudite se,
ne bo vam žal,
vsak vložen trud
se bo bogato obrestoval!

Borite se, grizite,
nikakor ne odnehajte.
Izkoristite priložnost,
vztrajajte in upajte!

Kljub skrbem in oviram
uspelo nam bo,
me smo Slovenke,
zmoremo to!

Eva Tibaut, 8. b
(srebrno priznanje na Maratonu poezije)

Blaž Prša, 8. b, Jernej Rogač, 8. a

O, TA JESEN

Jesenski listi padajo z neba,
da očka jih vsak dan grablja,
jesen je v naše kraje prišla
in s sabo prehlad nam prinesla.

V šoli ocenjujemo vse,
kar učiteljem na pamet pride,
pisna in ustna in predstavitve,
to so za nas prave nadloge.

Zato pa komaj čakamo na počitnice vsi,
saj šole za nas takrat ni,
v počitnicah pozabimo na vse skrbi
pomembni so nam le prijatelji.

Seveda počitnice niso vesele za vse,
saj svojih preminulih spominjamo se.
Pokopališča so polna ljudi,
ki na svoje bi radi spomin obudili.

Jeseni se lahko vse mogoče zgodi,
lepe in slabe stvari.
V šoli spet sedimo vsi,
in naslednjih počitnic se že veselimo mi.

Zoja Horvat, 8. b

NAŠ DAN

Še ne dolgo nazaj,
žogo na plaži smo metali,
zdaj že od toliko učenja,
zvezke najraje bi požgali.

Komaj šola se začne,
že se govorijo čenče.
Prvi teden nič ocen,
naslednji teden,
domov prineseš jih kar 5.

Vsako leto rečeš:
“Sproti se bom učil …”
Če bi se zares učil,
se ne bi pri testu mučil.

Ampak ni vse tako črno,
kot se zdi,
mogoče imaš simpatijo,
za katero tudi sošolci norijo.

V prostem času kaj igraš,
mogoče samo klepetaš.
Ampak tudi ob prostem času,
ne smeš pozabiti,
da vseeno se moraš učiti.

Živa Hegeduš, 8. a

Jesen

Prazne plaže,
po katerih
hladni veter podi
zaostanke poletnih gostov.

Vrvež panonskih ravnic,
po katerih kmetje stikajo
za zadnjim neobranim krompirjem.

Vršič škorcev, ki
po obranih vinogradih
iščejo zadnje neobrane
grozdne jagode.

Tiho padajoče snežinke,
rišejo bela obzorja,
na gorskih vršacih – je to
mar jesen?

Šolska igrišča, ki
jih nenadoma zapolni
vrvež mladih
in še mlajših.

Šolski zvonec, ki
je po dolgem premoru
spet dobil glas.

Veseli in manj veseli
obrazi, ki jih srečaš
na šolskem hodniku.

Nestrpno pričakovanje tega,
čemur pravimo krompirjeve počitnice –
vam to ne diši po jeseni?

Nešteto bolečin v
kostnem in nekostnem tkivu,
veliko spominov na prijetne dogodke.

Veliko izkušenj, ki jih
je dalo življenje,
veliko nasvetov, ki
jih mladi žal nočemo slišati –
to lahko nudi samo jesen življenja.

Moja dežela

V nastajajočem jutru omamni vonj cvetov slive,
v poznopomladnem dnevu nemirno valovanje žitnega polja,
v siju poletnega sonca živahna pesem škrjančka.
Dama, a se mi samo zdi ali je to raj?
Da, prijatelj, diši po raju, a je samo moja dežela.
Svet, v katerem je moja duša pred trinajstimi leti našla telo,
svet, v katerem živijo meni dragi bližnji in manj bližnji,
svet, v katerem mi skoraj sleherno jutro prinese dobrega poln dan.
Od tam, kjer reka Mura zapusti to deželo,
širna polja, na katerih Marki iščejo kos vsakdanjega kruha,
vodijo na Ravensko, ki kot most popotnika vodi med goričke griče,
kjer se nebo, tam nekje daleč na obzorju, dotakne tal.
Moja dežela je to, prijazna in žlahtna,
ki je tistega daljnega leta, kakšnih sto let nazaj,
postala del moje, tvoje, njegove, del naše domovine,
tiste, v kateri sonce človeku pod Alpami greje dušo in telo.
Toda prijatelj, ne pozabi, da si, da sva Zemljana,
veter, ki ne pozna meja, tvoja dela raztrosi po svetu,
voda, ki ji še tako močna meja ne more kljubovati, obliva svet,
zato delaj le dobro, da bo svet ponosen na tvojo deželo in ona nate.

Neisha Štrakl, 8. b

(Bronasto priznanje na tekmovanju Maraton poezije)

PREKMURJE

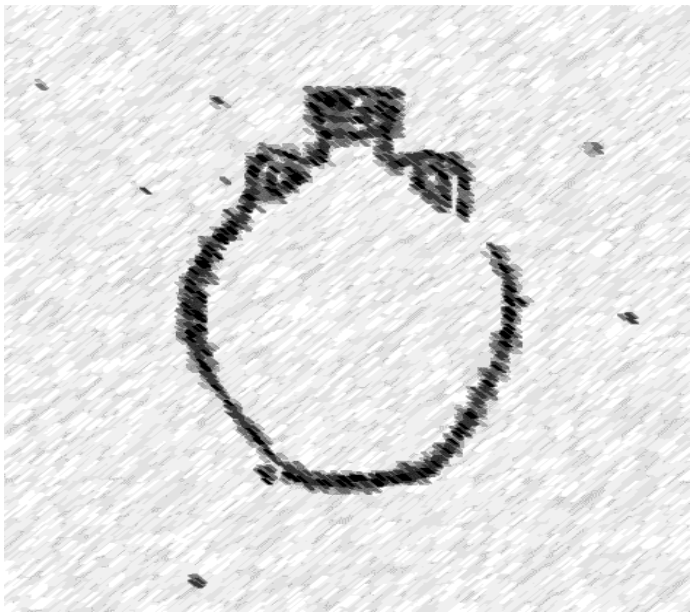

Zoja Horvat, 8. b

ENO

JESEN

Jesen je čudna stvar.
V jeseni se srečuješ z mešanimi občutki.
V enem trenutku občuduješ to predstavo, ta narastek iz rjavega sladkorja in cimeta, ki so ti ga priredili listi.
A v drugem žaluješ za svojimi bližnjimi. Jesen te spomni, kako kratko je življenje. Spomni te na to, kako šibek in umrljiv si.
Na koncu koncev si le list, ki čaka, da pade z drevesa.

Jakob Idič, 9. b

KAKŠNO BO NAŠE MESTO LETA 2199?

Čas je tisti, ki s svojo hitrostjo nezadržno drvi mimo nas in povzroča, da se vse okoli nas spreminja. Vsak dan smo starejši, okolica ter naše mesto pa se spreminjata in dobivata novo podobo. Čeprav včasih sprememb ne opazimo, se čez čas zavemo, da se vendarle nekaj spreminja. Naše mesto je vsak dan bolj onesnaženo in k temu prispevamo tudi mi s svojim neodgovornim ravnanjem. Gradimo višje stavbe in hiše ter s tem prispevamo k spreminjanju okolice ter videzu mesta. Tako lahko malo mesto hitro postane mesto z velikimi stolpnicami in nakupovalnimi centri.
Naše mesto se na prvi pogled zdi majhno proti velikim mestom, ko pa živiš v njem, se ti ne zdi tako. Nimamo velikih stolpnic ali večjih nakupovalnih centrov, imamo pa veliko hiš, blokov in nekaj nakupovalnih središč. Nikjer ne piše, da so za veliko mesto potrebne velike stolpnice. Leta 2199 resda najverjetneje ne bom več živela, ampak mesto bo ostalo. Predstavljam si velike stolpnice, ki pa niso prevelike, in naše mesto, ki je še vedno idilično ter zabavno, polno različnih sejmov ter drugih dejavnosti. Avtomobilov, kot jih poznamo danes, verjetno ne bo več. Ti se ne bodo več vozili po tleh, temveč bodo leteli po zraku, v službo in po opravkih bodo hodili roboti, človek bo tako imel več časa zase in za svojo družino. Mesto pa ne bo samo za ljudi, ampak bodo svoj prostor pod soncem našli tudi hišni ljubljenčki in druge živali. Živali so del človeškega življenja in tudi za njih je potrebno poskrbeti. Včasih se zdi, da z gradnjo vseh teh stolpnic, onesnaževanjem zraka in praznovanjem različnih praznikov sploh ne gledamo na druga živa bitja okoli nas, živali ter rastline. S širjenjem mest uničujemo tudi naravno bogastvo, ki je pomemben del mesta.
Zato upam, da bo v mestu ostal park, kjer se bodo ljudje lahko družili in se skupaj smejali, kraj, kjer bodo uživale tudi živali in se bodo vsi počutili prijetno. Čeprav si danes naše mesto predstavljam kot veselo in brez vsega slabega, pa se to

mogoče ne bo zgodilo. V naslednjih 100 letih se lahko zgodi oz. ponovi marsikaj, npr. to, kar se je dogajalo 100 let nazaj – vojna. Leta 2199 bo lahko naše mesto v vojni ali pa bo okrevalo po njej. Mogoče naše mesto ne bo v isti državi, kot je zdaj. Lahko predvidevamo, da se bodo manjše države priključile večjim. Napredek je ključen in spremembe se morajo zgoditi. Če ne bomo šli s svetom naprej, bo svet pozabil na nas. Srčno pa upam, da bo knjižnica še ostala ter da bodo ljudje še zmeraj radi posegali po branju. Ne upam si trditi, da bo pošta še stala, saj se bo tudi ta sistem spremenil, a močno upam, da ne bodo podrli bank. Denar je sveta vladar in najverjetneje bo tako tudi ostalo. Čeprav marsikdo ne hodi rad v šolo (vključno z mano), pa to ne pomeni, da želim, da bi šolo podrli. Nočem izgubiti vseh lepih spominov, ki sem jih doživela in ustvarila tukaj, prav tako pa nočem, da bi naslednje generacije izgubile možnost za »normalno« izobrazbo. Predvidevam, da bodo leta 2199 potrebe po hrani ostale enake (ali celo večje), kar pomeni, da bodo gostilne in restavracije prišle do velikih uspehov. Čeprav bi se lahko prehranjevalni sistem zelo spremenil, pa v prihodnosti našega mesta še vedno vidim normalne restavracije in gostilne. Ljudje bodo še naprej živeli v hišah in blokih ter velikih stolpnicah, saj drugega načina enostavno ne vidim. Gradilo se bo verjetno tudi več cerkva, ker se bodo širile tudi nove vere, ne samo stare. Predvidevam, da se bo povečalo število nakupovalnih centrov ter njihov obseg. Veliko trgovin bo razširilo svoje prostore in se trudilo prodreti v svet ter postati konkurenca velikim znamkam. Mesta se bodo bolj napolnila s turisti, saj bodo ljudje imeli več časa zase.

Čeprav je leto 2199 daleč vstran, to ne pomeni, da mi ne moremo narediti napredka danes. Če se danes potrudimo in pripomoremo k temu, bo naše mesto čez 100 ali 200 let še vedno lepo in prijetno za življenje v njem. Nikoli ni prepozno začeti pri spremembah, če le verjameš v uspeh in imaš začrtano pot.

Kijara Marič Vild, 9. b

(Nagrajeni spis na natečaju Kakšno bo naše mesto leta 2199?)

NAJLEPŠE PREKMURSKE BESEDE PO IZBORU UČENCEV

Med vsemi zbranimi besedami so bile tri, ki so zbrale največ glasov.

Tretje mesto najlepše prekmurske besede po izboru učencev je zasedla beseda: POSVEJT

Drugo najlepša beseda se glasi: SUMIČ

Najlepša med najlepšimi prekmurskimi besedami pa je po izboru učencev beseda: RAŠOŠKA

Besede, ki so po izboru učencev dobile najlepše utemeljitve:

GNEJZDO – gnezdo ni samo tisto na drevesu, ampak tudi kraj, mesto, kjer si doma, kjer živijo tvoji starši in sorodniki.

Bojan Lukas Novak, 4. b

VRASTVO – ni vedno le sirup ali tableta. Je tudi tisto, kar te osreči, kar je za dušo, telo in um. Dostikrat je dovolj samo to, da nekoga vidimo ali objamemo.

Lukas Gumilar, 4. b

LAMPAŠ – ni samo svetilo, ampak veliko več. V naših srcih gori luč, ki nam prinaša veselje, srečo in veliko lepih občutkov. Da pa v naših srcih luč ne ugasne, bodimo srečni, veseli in prijazni. Če bomo vse to, bo luč v nas živela in gorela večno.

Lana Erjavec, 4. b

DEN – če smo doživeli kaj slabega, to hitro pozabimo, ko pride nov dan. Če pa doživimo kaj zelo lepega, si ta dan zavedno zapomnimo. Vsi se veselimo novega dne.

Timur Ertuev, 3. b

PAJDAŠ – v razredi smo fsi pajdaši (eni vekši, drujgi menše), tiste pravi pajdaš ti prijde sigdar praf, gda koli ga nücaš ali pa nej, on je sigdar krejde za tebej.

Učenci 7. b

Maddy Gibičar Marič, 3. b

Ostale so mnoge stvari iz tistih lepih časov. Ostal je veter, ki ob jesenskih in zimskih večerih tuli okoli oglov hiše. Ostale so zvezde, ki ponoči svetijo in mesec, ki žari. Srne še vedno prihajajo iz gozdov in sonce še zmerja pokuka skozi zaprta okna za ljudmi. Lepe in dobre stvari nikoli ne umrejo. Tako tudi ljubezen ne more nikdar umreti. Taka ljubezen mora ostati v dediščino poznim rodovom. (Miško Kranjec, Povest o dobrih ljudeh)

Nam pa ostaja v spomin šolsko glasilo Stezice, katerega bomo radi prebirali in se tako spominjali šolskega leta 2018/2019. Vsako leto nam prinese kaj novega – nove izkušnje, prijatelje in dogodivščine. V tem šolskem letu se bomo spominjali naše lepe pokrajine – Tü ge smo doma, je najlepše.

Zdaj pa tri … dve … ena … na počitnice!

SREČNO!

mentorica šolskega glasila: Sabina Oletič

Osnovna šola II Murska Sobota

STEZICE, šolsko literarno glasilo učencev OŠ II Murska Sobota

Šolsko leto: **2018/2019**

Številka: **65**

Zbrala in uredila: **učiteljica Sabina Oletič**

Naslovnica: **Hana Bedernjak, 6. b**

Mentor likovnega prispevka – naslovnica: **učitelj Matjaž Geder**

Prostovoljni prispevek: 2 eur

Založila: **OŠ II Murska Sobota**